

HVAD NATTEN BRINGER

Et intrige-drama til Fusion
af Palle Schmidt og Lars Vilhelmsen

HVAD NATTEN BRINGER

Indhold

Introduktion.....	side 2
Om scenariet.....	side 2
Dramatis personae.....	side 3
Baggrunden.....	side 4
Om scenariets opbygning.....	side 5
Omgivelserne.....	side 7
Huset.....	side 7
Hemmeligheder i huset.....	side 8
Stalkeren.....	side 9
Akterne - en oversigt.....	side 10
Akt I - Velkommen.....	side 12
Akt II - Den ydre fjende.....	side 13
Akt III - Fortidens synder.....	side 14
Akt IV - Skæbnetimen.....	side 15
Hviske-tiske.....	side 16

Løsark, handouts og spilpersoner:

Intro-scenen

Kontrakt

Huset

Johannes Kaiser, privatdetektiv

Rebekka Ravnbjerg, millionærfrue

Martin L. Ravnbjerg, millionær

Michael Høyer, advokat

Gorm Køper, livvagt

Credits

"Hvad natten bringer"
En Natural Born Holmers/
Fusion produktion

Tekst:
Lars Vilhelmsen (larsv@ruc.dk)
og Palle Schmidt
(palleschmidt@yahoo.dk)

Vignetter:
Palle Schmidt

Spiltestere:
Anders Skovgaard-Petersen, Peter Brodersen,
Mikkel Blaabjerg Poulsen, Katrine Cederstrand
og Jakob Kjøller

"Hvad natten bringer" er skrevet til Fastaval
2002.

Rollespillet Fusion er skrevet af Palle Schmidt
og Malik Hyltoft og udgivet på Høst & Søns
forlag i 2000.

Se mere på www.fusion-net.dk

I n t r o d u k t i o n

I 8 år har Martin L. Ravnbjerg levet på en anden mands minder og på lånt tid. Hans formue, hans kone og hans status er stjålet fra en anden. En død mand. Men hævnens lurer i denne nat, og sine bønder og tårne til trods, vil dette være natten hvor Kongen falder.

"Hvad natten bringer" er et intrige-scenarie skrevet til Fusion. Alle implicerede parter er spillere, på nær ganske få nødvendige bipersoner. Historien drives frem af spillernes interne konflikter, påvirket af de ydre omstændigheder; En "stalker" chikanerer den sky millionær Ravnbjerg og hans kone Rebekka. Detektiven Kaiser hyres til at assistere i beskyttelsen af ægteparret, i deres enorme villa ved Hadsund. Til stede er desuden Ravnbjergs personlige livvagt, Køper, og advokaten Høyer. Alle har de deres egen agenda, og deres egne hemmeligheder.

Scenariet er meget spiller-drevet. Din rolle som spiller bliver at være spillernes øjne og ører, samt at puste til de ydre og indre konflikter. Spillerne har alle skjulte sider, eller fejlslutninger om sig selv. I løbet af scenariet bliver deres verdensbillede prøvet, som en isblok du langsomt hugger små stykker af, indtil en form for forløsning eller total psykologisk kluddermor indfinder sig.

Den centrale konflikt er "stalkeren", den ydre fjende. En plageånd, som spillerne kun ser i glimt, eller finder sporene efter. Stalkeren er som et spøgelse – Ja, måske ER han et spøgelse? Spillernes gæt er lige så godt som dit. Lad dem teoretisere, gennemskue og finde nærmere sandheden. Men behold dig retten til at lade visse ting stå hen i det uvisse. Og skulle de undervejs mistænke stalkeren for at være et fantasifoster, andre spillernes rænkespil eller noget helt femte, så spil med på deres mistanker. Det vigtigste er, at der kommer noget interessant rollespil ud af det.

Skæbne er en essentiel del af Fusion. Erkendelsen af en kraft der er større end os selv. Kald det Karma, kald det liilige hvad du vil. Men det kommer efter dig. Før eller siden bliver du indhentet af din egen skygge.

Essensen i "Hvad natten bringer" er, at den ydre fjende ikke kan bekæmpes, før du har konfronteret din indre fjende. Forløsningen ligger i indrømmelsen, angeren. Det er et anderledes Fusion-scenarie. Det er episk, uhyggeligt og drevet af intriger.

Udenfor huler en kold vind. Døden kommer til dette hus i aften. Og ikke alverdens vagtværn kan beskytte dig mod dig selv...

O m s c e n a r i e t

I "Hvad natten bringer" er spillere og spillere i fokus, frem for eksempelvis plottet. Scenariet er bygget op om fem personer, deres fortid, og en række hændelser. Vores ønske har været at skabe et scenarie med en ramme at agere indenfor, en god baggrundshistorie, og nogle interessante personer, og give spillerne frihed til at spille deres roller ud. Hændelserne og fortiden er inspiration til spillerne, og det er

op til dem hvordan deres spilpersoner tolker og reagerer på det der sker, og er sket. I løbet af en eftermiddag og en nat vil en række hændelser og nogle gamle hemmeligheder lægge pres på personerne, og når solen står op vil den se om noget er forandret, om nogen har angret, om huset stadig står.

Historien handler basalt set om en mand der efter en ulykke har taget en anden mands plads. Afsløringen af bedrageriet er baggrunden for en historie, hvor de interne konflikter og intriger og rollespillet er i centrum. Det vigtigste har for os været at lave et underholdende scenarie, hvor det er vigtigere at have en god oplevelse end at løse gåden eller finde skatten.

D r a m a t i s P e r s o n a e

Johannes Kaiser, Detektiven

Ikke synderligt succesfuld, men en ærlig mand med gode intentioner. Tager jobbet uden at vide, at klientens kone er Rebekka, den gamle flamme han aldrig kom sig over bruddet med. Han hader Ravnbjerg af et godt hjerte, men deres forhold kan nå at ændre sig. Han får ingen betaling, hvis han forlader huset.

Martin L. Ravnbjerg, Millionæren

Er ikke den han ser ud til at være, og tror han er. For 8 år siden overtog han millionærens rolle. Rebekka er medsamensvoren, for del i pengene. Bedrageren er en plaget mand, der faktisk har fortrængt hvem han i virkeligheden er, og har overtaget store dele af millionærens personlighedstræk. Hans paranoia over den ydre fjende, gør hans maske skrøbelig. Han ved, at det må ende i nat. Han må have visshed for, om plageånden er virkelig, eller en vrangforestilling.

Rebekka Ravnbjerg, Kvinden

En indefrosset isdronning, der næsten ikke er andet end facade længere. Hun vil beskytte hemmeligheden om sin mand, for enhver pris. For er han ikke hendes mand, arver hun intet. Hun er medsamensvoren til en forbrydelse, og hendes motivation er udelukkende selvsk.

Gorm Køper, Livvagten

Stor, grim og doven livvagt. Han forsøger ihærdigt at møve Kaiser og Høyer ud på et sidespor, mens han vil møve sig ind på Rebekka.

Michael Høyer Advokaten

Slesk advokat, der primært er interesseret i alle de penge han kan malke Ravnbjergs forretning for. Hans spillelidenskab er stærkere end hans moral. Han kender ikke til millionærens hemmelighed, men vil måske beskytte den for egen vindings skyld. Høyer bliver i løbet af natten væk, for at dukke op et par timer senere.

Fusion uden regler

Scenariet foregår i Fusions univers, men er som sådan systemløst. I tvivlstilfælde kan du lade folk slå en terning, og forholde dig til de evner spilpersonerne må formodes at have (Høyer: kreativ bogføring, Køper: styrke, etc).

Andre aktive deltagere:

Tjenestefolk

Er primært til for at lave mad og varte op, og som det uforudsete element i opgaven. Mindst en af dem dør undervejs, men flere kan komme af dage afhængig af dit temperament og dine indfald.

Politiet

Vil kunne afspærre området, placere folk i huset og give en falsk tryghedsfølelse. Måske er de mistænkte i dele af historien? De kan i hvert fald ikke forhindre skæbnen i at spille sit spil.

Huset

En kilde til spor, og en labyrintisk beskyttende borg. Døre der står på klem, ting og lig der bliver flyttet, tv eller pc der pludselig bliver tændt – huset spiller med. Eller også er der nogen der har en fjernbetjening.

Den mystiske 'stalker'

Eksisterer mere som en plot trigger, end en egentlig modstander. Selvom stalkerens terror i løbet af spillet vil blive mere og mere alvorlig, så er det spilpersonernes egne undertrykte sider og skæbner, der er det centrale. Stalkeren sætter begivenhederne i gang, men det er op til spillerne at spille deres skæbnespil.

Er plageånden den virkelige millionær der er vendt tilbage fra de døde? Er han en virkelig person, der benytter inside-viden til at skræmme beboerne i huset? Eksisterer han virkelig, eller er det en i huset der manipulerer med aktørernes paranoide fantasi og

B a g g r u n d e n

Luften var klar og kold. En bjergtinde i Himalaya lå jomfruelig og lokkende i horisonten. Der kom aldrig et bedre tidspunkt til at kræve sin manddom. Den lille ekspedition bestod af Martin L. Ravnbjerg, hans bedste ven Simon Hedtoft, to indfødte guider og fire andre "turister", alle forretningsmænd med hang til det barske friluftsliv.

Og naturen skulle vise sig at være både barsk og ubarmhjerterig. Uforudsete ændringer i vejret og snefygning fra bjergene gjorde pludselig turen til et spørgsmål om overlevelse.

Den første lavine gjorde det af med Iversen og Foghtdal. Buch-Hansen brækkede benet. De efterlod ham i en grotte halvvejs oppe ad bjerget. Nødsignalerne blev sendt ud. Forholdsreglerne blev taget. Men Ravnbjerg nægtede at give op. Hans rigdom var lokkemaden, hans stædighed og status en uovervindelig magt. I hans rygsæk lå kompasset, førstehjælpskassen, nødblusset og vigtige livsforsyninger. Han asede stædigt videre, foran gruppen. Hedtoft forsøgte at stoppe ham, tale ham til fornuft. Ravnbjerg nægtede at lytte.

En snetop knækkede af og sendte endnu flere tons sne brølende mod de to mænd der midt i stormens rasen stod og skreg ad hinanden. Sneen rev Ravnbjerg med sig. Hedtoft stod tilbage med rygsækken, som det var lykkedes ham at fravriste den gale millionær. Han løb efter Ravnbjerg, kaldte på ham. Sneen føg ham om ørerne. Han fandt sin ven halvvejs nede i en klippespalte. Hedtoft bevægede sig forsigtigt hen mod kanten, for at række ham sin hånd. Han så Ravnbjergs øjne, hans udstrakte hånd. Bag Hedtoft buldrede bjerget endnu engang. Lavine. Han så tilbage mod Ravnbjerg, der lå halvt begravet i sneen under ham. Så vendte han sig om og løb. Ravnbjergs skrig skar igennem stormen. Han kaldte hans navn. Og så overdøvedes alt af lavinen.

Hedtoft dukkede ud af snehelvedet tre dage senere. Døden nær af sult og forfrysninger, halvgal og sneblind. Redningsmandskabet kaldte ham Ravnbjerg, fordi det var det navn der stod på hans rygsæk. På hospitalet fik man sendt bud efter hans forlovede,

Rebekka Nielsen. Hun tog hans hånd på operationsstuen. Hun fortalte lægerne, at den forkomne mand var hendes forlovede, Martin L. Ravnbjerg.

Rebekka handlede som hun gjorde, fordi hun intet ville arve hvis Ravnbjerg døde. På dette tidspunkt var de ikke gift. Hedtoft handlede som han gjorde, fordi han var for forkommen til at forstå hvad der foregik omkring ham. I sin omtågede tilstand fattede han knapt at man forvekslede ham med en anden. Da han kom nok til hægterne, havde plastikkirurgerne allerede fjernet det store skæg han og Ravnbjerg begge havde og gjort det svært at skelne de to, og mange måneders psykiatrisk behandling og en kraftig medicinering havde fået Simon Hedtoft til at tvivle på hvilken person der var hans egen og hvilken der var en vrangforestilling. Alle behandlede ham som Ravnbjerg, og med tiden blev det umuligt for Hedtoft at skelne.

Hjemme i Danmark blev "Ravnbjerg" og Rebekka gift. Ravnbjergs Advokat Høyer lurede måske nok at der var et eller andet galt, men han var ikke sikker og slog det hen. Hvorfor save den gren over man selv sidder på? Det meste af personalet i Ravnbjergs hus blev udskiftet. Vennerne var i forvejen få, og blev med tiden trætte af, at Ravnbjerg altid var syg. Høyer tog sig af forretningerne. Rebekka var den der styrede huset. Hun havde endeligt kappet al forbindelse til sit tidligere liv. Selv ekskæresten, privatdetektiven Kaiser, havde efterhånden fattet hendes afvisninger.

Nutiden

Her tolv år efter lever Simon Hedtoft som Martin L. Ravnbjerg, hans gamle ven, i den store villa ved vandet. Udenfor sner det. Han føler at der er noget i vejen, men han kan ikke finde ud af hvad det er, og snevejret vækker minder fra bjerget og forstærker uroen i ham. Pillerne der hjælper ham til at holde sammen på sig selv, som millionæren Ravnbjerg, sløver ham og gør det sværere at tænke, men de seneste måneder har de ikke kunnet jage følelsen af, at der er noget i vejen, på flugt. Han må have hjælp til at finde ud af hvad det er der nager ham. Da indbruddene, rudeknusningerne og andet hærværk begynder, og alle i huset er enige om at en 'stalker' af en art hjemsøger dem, ser han sin chance. Ravnbjerg sætter Høyer til at finde en detektiv, som kan hjælpe med at overvåge huset, i håbet om at en detektiv vil opdage det han ikke selv kan sætte fingeren på.

Høyer er ikke meget for at der er nogen der skal snuse rundt, så han gør alt for at overtale Ravnbjerg til andre løsninger. Det lykkes Høyer at trække i nogle gamle tråde, og skaffe en politibeskyttelse, men Ravnbjerg insisterer på at detektiven skal hyres til at være i huset indtil politiet ankommer. Da det kun drejer sig om mindre end et døgn, gør Høyer som han får besked på - Men han sørger alligevel for at finde en detektiv hvis forretning ikke går så godt. Han skulle jo nødtigt være for dygtig, og opdage det underslæb Høyer har begået. Som en ekstra sikkerhedsforanstaltning hyrer han Rebekkas gamle kæreste, i håb om måske at kunne afpresse ham eller Rebekka i nødstilfælde.

Om scenariets opbygning

Scenariet består af tre dele: En Introscene, et antal Hændelser og lidt Hviske-tiske.

Scenariet indledes med at spillerne, før de får udleveret deres personer, 'opfører' Intros scenen. Når de derefter har læst deres personer, begynder det egentlige scenarie, bestående af Hændelser og Hviske-tiske samt spillernes handlinger og reaktioner derpå.

Begyndelsen

Detektiven ankommer til Ravnbjergs hus i sin ramponerede Ford Escort, og bydes velkommen af advokaten Høyer. Han er hyret til at hjælpe med at beskytte millionæren Martin Ravnbjerg og hans ejendom mod en

stalker der i længere tid har terroriseret ham og hans kone. Høyer har trukket i alle de tråde han kan, og det er lykkedes ham at få Ravnbjergs gamle ven Dommer Lars Berendt til at sørge for at der kommer fire politimænd til at beskytte ham fra næste morgen ved 6-7 tiden (I løbet af natten vil politi-beskyttelsen ændre sig fra at være en betryggende afslutning, til at være en trussel) Privatdetektiven ser frem til at tjene 22.000 kroner for en enkelt nats arbejde, men han har næppe fantasi til at forestille sig hvor galt det kan gå.

Introsenen

Intro-scenen er skrevet som manuskript (se handout), som en slags kick-start på scenariet. Samtidigt præsenterer scenen personerne for hinanden, og sætter rammerne for historiens udvikling. Bemærk, at denne scene "låser" spillerne og handlingen til en vis grad. Hvis du er principielt imod den slags, kan du undlade at bruge manuskript-introen, men du risikerer at skulle bruge længere tid på at få scenariet i gang.

Introsenen er et lille teaterindslag, hvor spillerne fremfører replikkerne, og spillelederen beskriver omgivelserne og personernes opførsel og handlinger. Hver spiller får papirerne med sine egne replikker, hvorpå man også kan se hvornår spillelederen og de andre spilpersoner taler (man ved altså, at når Millionæren har sagt sit, er det spillelederens tur og derefter er det ens egen tur). Under spiltsten blev det gjort sådan, at spillelederen fremførte sin del, og pegede på dem der skulle sige den næste replik. Der er sikkert mere elegante måder at gøre det på, og vi foreslår at man gør sig bekendt med teksten og lige tænker lidt over hvilken måde man ønsker at gøre det på.

Hændelserne

Scenariet er for nemheds skyld inddelt i fire akter. Hvert akt har en tone, et tema og en række hændelser der kan sparke gang i handlingen eller mudre den til. Om en hændelse er stalkerens værk, en tilfældighed eller har en helt anden naturlig eller unaturlig forklaring, er ikke bestemt på forhånd. Som spilleleder skal man spille lidt med på spillernes forestilling om hvad det er der foregår, men samtidig aldrig give dem et endegyldigt bevis. Hændelserne kan forklares på forskellige måder, og det er op til spillerne hvad de tror.

Hændelser skal introduceres når du fornemmer at timingen er rigtig, at tempoet er ved at falde, eller at spillerne er klar til noget nyt at tænke over. I den inddeling af scenariet i akter som starter på side XX, er hændelserne fordelt over fire akter. Denne fordeling er ikke et udtryk for at hændelserne skal forekomme i den akt, eller for at akten først er slut når alle hændelser er 'fyret af'. Fordelingen over akter er en fordeling af hændelserne efter 'intensitet'. I den første akt er hændelserne små og kan let forklares som tilfældigheder. Med hver akt følger hændelser af en mere alvorlig eller truende karakter end i den foregående, men visse af hændelserne kan nemt anvendes i både den foregående og efterfølgende akt, eller anvendes flere gange. Det vil også være oplagt at introducere flere eller andre hændelser end dem vi har fundet på, afhængig af hvad man inspireres til under scenariet. De fire sider med akter/hændelser, er lavet så man kan tage dem ud . De giver et overblik over hver akt der gør det let at afvikle scenariet.

Hvasketiske

I løbet af scenariet er det spillelederens arbejde at puste til gløderne og holde liv i ilden. Det er oplagt at hviske små "clues" til spillerne, eller fodre dem med oplysninger i enrum. Det kan enten gøres i form af oplysninger og hentydninger ("Du kan faktisk ikke huske, om du nogensinde har været i Kina", "Den dør plejer ikke at stå åben", "Ravnbjergs hænder ryster meget"), i form af spørgsmål ("Synes du han skal have lov at tale til hende på den måde?", "Vil du gerne have hun finder dit videorum?"), eller som direkte flashbacks eller pludselig indsigt ("Du identificerede ham ud fra Rebekkas vidneudsagn", "Nu husker du pludselig, hvad det var der skete...").

I afsnittet om spilpersonerne på side XX, er der en række oplæg til hver person, til brug i løbet af scenariet. Husk; Timingen er altafgørende.

O m g i v e l s e r n e

Her følger en gennemgang af omgivelserne som scenariet foregår i. Brug dem som det falder naturligt imens i spiller, og i den grad det vil hjælpe til en god spiloplevelse. Omgivelserne skal skabe en atmosfære og en fornemmelse af stedet, og eventuelt give forklaringer på nogen af de ting der sker, men det er ikke nødvendigt at spillerne lærer alt om huset at kende.

Vejret

Det sner under hele scenariet, og i radioen advares om at køre på de helt små veje med mindre det er strengt nødvendigt. Snevejret er ikke et der lukker spillerne inde, men er blot stemningsskabende, og med til at slette spor udendørs og mindske sigtbarheden. Det sner mest lige da Kaiser ankommer, og tager en lille smule af hen ad aften. Blæsten får den faldne sne til at bevæge sig og samle sig i driver, og får det til at se ud som om der falder mere sne end der egentlig gør, fordi den faldne sne hvirvles op. Kulden og sneen gør det ubehageligt at være ude, men hvis man beslutter sig for at forlade huset, kan man bare gøre dét.

H u s e t

Der er ikke noget decideret kort over huset - Dels for at give mest muligt spillerum, dels for at der ikke skal gå "dungeon" i den. Brug nedenstående beskrivelse og improviser for resten. Bemærk, at hvis en spiller siger han/hun tjekker hele 1. sal igennem, låser alle døre etc. så lad dem. De behøver ikke minutiøst beskrive hvert vindue de lukker - De må forventes at kende huset godt nok til ikke at blive fanget i tåbelige forglemmelser fra spillerens side. Desuden er der masser af muligheder for at andre kan have åbnet en dør, eller at der slet og ret er hemmelige gange rundt i huset.

Nedenstående er til fri oplæsning for spillerne (findes som handout på side XX). I parentes findes de oplysninger som spillerne kun får hvis de spørger eller leder efter dem (disse oplysninger er ikke i handoutet).

Ravnbjergs villa er bygget i 1980, superviseret af ham selv. Den anselige grund ligger ud til Limfjorden, knap 15 km. fra Hadsund (stedet er omgivet af et hegn, der dog mest er til pynt. Porten åbner automatisk når en bil nærmer sig, og der

Personalet

Timme Svendsen, kok

Hyret for knap en uge siden, efter Mauro fik sit ildebefindende, og ved derfor ikke ret meget om huset og dets beboere. Er rimeligt dygtig, men måske nok ikke den mest præcise. Timme har adskillige tusser op ad armene under den hvide kokkeskjorte. Timme tager knallerten ind mod byen efter aftensmaden.

Marie Stephensen, oldfrue

Har været i huset i snart tyve år (og ved derfor sikkert godt der er noget lusk). Tøffer rundt og støver af med sin lille rengøringsvogn, der er prydet med en ringeklokke i form af en grøn gummiand. Maries stenansigt er gammelt og furet, og giver aldrig udtryk for nogen som helst sans for humor.

Julie, ung pige i huset

Hjælper til i køkkenet og med afrydning. Normalt ville Julie tage hjem når opvaskemaskinen er fyldt og kaffen og cognac'en på bordet, men grundet det voldsomme snevejr beder hun om lov til at blive i nat (ikke unormalt). Hun tilbringer aftenen med at se TV i en af stuerne, og siden ryge en joint på sit (gæste)værelse.

Frede, Sammy og Taxa, vagthunde

De tre sorte Dobermann Pinchere er alle lidt under 10 år gamle, og bliver styret af Køper med hård hånd. I løbet af natten skifter deres loyalitet måske, især hvis man vælger en overnaturlige retning på historien.

Mauros ildebefindende

Kokken Mauro DiSalvo er for tiden indlagt på et privathospital i Nørresundby. Han blev fundet liggende på gulvet i køkkenet med døren ud til haven på vid gab. Han har ikke rigtigt sagt noget om hvad der skete, men alt tyder på et slagtilfælde af en art (eller også har han smagt lidt vel på whiskysaucen). Mauro har været i huset i knap 9 år.

tændes lys op ad den private vej. Der er et par udhuse, heriblandt stald og redskabsskur).

Selve huset er et bastant, arkitekttegnet moderne murstensbyggeri. Ligner mest af alt en borg udefra. Indvendig en Frank Lloyd Wright-agtigt labyrintisk luksusvilla med forskudte planer, trapper og gange. Møblementet er dyrt men smagfuldt, og væggene prydes med ægte malerier og antropologisk gejl fra Ravnbjergs rejser i hans ungdom. (Der er mærkeligt nok næsten ingen spejle eller fotos i huset. Stedet er diskret videoovervåget, med samlingspunkt i kælderen. Man kan finde kameraerne hvis man ved at de er der.)

Stueplan:

Hall og trappeopgang, adskillige stuer, pejsestue, bibliotek med billiard-bord, spisestue, køkken, pulterkammer. I annekset har Køper sin bolig. På et forsænket plan ud mod parken bagtil finder man indendørs swimming-pool, sauna og fitness-rum. (Flere trapper forbinder stue og 1. sal, og der desuden en vareelevatør der både går op og ned til kælderen).

Kælder:

Adskillige ubrugte rum, samt opmagasinering af alskens møbler og antikviteter Ravnbjerg har købt og siden glemt alt om. (Køper kender som den eneste til videorummet, og han er også den eneste der har nøglen).

1. sal:

Ravnbjergs soveværelse og kontor, Rebekkas soveværelse, Høyers kontor, fire gæsteværelser samt badeværelser. Desuden galleri/stue på et åbent plan ud mod hallen.

2.sal/loft:

Pulterkamre og udsigtsrum (Et af pulterrummene indeholder en del bjergbestigningsudstyr og papirer/fotos fra Ravnbjergs ekspeditioner. Her ligger også det eneste foto af Simon Hedtoft, indtil det bliver flyttet (se side XX)).

Personale:

To stuepiger gør rent og rydder op, en kok står for køkkenet, og en havemand har ansvaret for parken og poolen. Ingen af dem bor fast i huset, men kommer og går efter aftale. Til "vagtpersonalet" hører også tre Dobermann pinchere. De holder til i stueplanet og i parken.

H e m m e l i g h e d e r i h u s e t

Overvågningsrum

Et hemmeligt rum i kælderen (kun kendt af Køper), er modtagelsen for de skjulte kameraer rundt om i huset. Systemet er computerstyret, og billeder fra kameraer og lagrede optagelser kan blæses op på den store fladskærm der fylder hele den ene væg. Selvom enkelte af kameraerne er defekte, er overvågningsrummet en guldgrube af spor – Vær derfor opmærksom på, at når først rummet er fundet, vil nævenyttige spillere benytte enhver mulighed for at "løse" scenariet via gamle optagelser, eller ved at sidde og lure på de andre. For at undgå dette, kan du lade systemet være ustabil (fordi Køper har været inde og pille ved indstillingerne), optagelser være blevet slettet (stalkeren?), eller der kan være blinde vinkler. Brug rummet til at fremme intrigen og plante spor. Men sørg for, at der for hvert svar melder sig tre nye spørgsmål.

Hemmelige gange

Huset er bygget af den virkelige Ravnbjerg, og det er kun ham der ved hvor alle rum og gange er. De hemmelige gange fungerer som "nøddugange" for spillederen, men pas på det ikke bliver en dårlig vane. Hvis en mistænkt alt for mange gange stikker af ind i en blindgyde og så pludseligt forsvinder, så bliver spillerne sure og føler sig holdt for nar. Hvis de leder et sted de ved der må være en dør, så lad dem finde den. Gem hemmeligheden om gangene så længe som muligt, og hold mystikken kørende.

"Rigtigt" kort

I pengeskabet ligger et kort over huset, med alle hemmelige rum og gange indtegnede. Men den virkelige Ravnbjerg har naturligvis snydt, så enten er der flere, eller også er der forkerte anmærkninger.

Papirer fra ekspeditionen

I et (normalt) aflåst rum kan man finde fotos, journaler og notater fra den mislykkede bjergbestigning, heriblandt et billede af Hedtoft (bedrageren).

Kærlighedsnote fra Kaiser til Rebekka

Ligger i Høyers lomme. Men måske flytter det sig i løbet af scenariet? Ting har det med at dukke op de mærkeligste steder i det her hus.

Testamente

Ændret lige efter ulykken, således at Ravnbjergs unge kone Rebekka arver alt. Underskrevet af Høyer, med Køper som vidne.

S t a l k e r e n

Ses måske i korte glimt, eller efterlader spor. Brug hændelserne som krydderi, eller når spillerne er begyndt at tvivle på om denne stalker eksisterer. Bemærk, at stalkeren ikke følger normale regler for menneskelig formåen. Hvis det er den virkelige Ravnbjerg (død eller levende), så har han mange fordele i forhold til spilpersonerne; Han har selv tegnet og været med til at bygge huset. Han kender alle smutveje, også de skjulte. Han ved, hvordan man omgår sikkerhedssystemerne. Vagthundene kender ham, de kender hans lugt, og gør derfor ikke når han lusker rundt. Måske har han en allieret indenfor, der lukker ham ind eller sletter hans spor. Måske har han ved et tidligere besøg saboteret låse, kameraer eller alarmer. Måske har han tidligere gemt ting, som spilpersonerne ikke har opdaget endnu.

Stalkeren er ikke direkte morderisk. Er han et spøgelse, er han næppe i stand til andet end at flytte på ting eller skræmme folk ved at vise sig. Er han virkelig, er han måske nok sindssyg, men også ude efter en retfærdig hævn, ikke tilfældige drab på "uskyldige". Hans agenda er det samme som din; at puste til de interne konflikter, og få sandheden om bedrageren, og gerne alle de andre løgne, frem i lyset. Han vil have sit hus tilbage.

Han kan måske styre hundene til at angribe en af spillerskerne når denne tror sig sikker. Under spiltesten pudsede Køber hundene på en skikkelse ude i snevejret – Men hundene vendte sig mod ham, og flåede ham ihjel. Senere sad de blodindsmurte vovser uskyldigt og vogtede ved den åbne hoveddør indtil spillerskerne forføjede sig. Om det var Ravnbjergs spøgelse, eller den virkelige millionær der lurede i mørket, fandt man egentlig aldrig ud af.

Afhængig af hvordan historien udvikler sig, om det bliver overnaturligt eller ej, kan spillerskerne hen mod slutningen af scenariet få bekræftet deres mistanke. Spil med på deres antagelser, men drag dem også i tvivl, og hvis spillerne så giver udtryk for at de ved hvem eller hvad der står bag hændelserne, så lad dem til sidst få ret. Slutningen vil bestemme om det har været en thriller- eller en gyser-historie, og som spilleleder skal du træffe det valg ud fra hvad du fornemmer vil være den bedste, mest overraskende eller måske mest spektakulære afslutning. Fingerspitzgefühl er kodeordet.

A k t e r n e _ e n o v e r s i g t

I første akt spiser de fem spillersker frokost sammen, straks efter at Kaiser har skrevet kontrakten under. Denne akt vil formentlig gå med at Kaiser udspørger beboerne, og gør sig bekendt med omgivelserne.

I **anden akt** tager hændelserne til i alvor, og spillerne vil fornemme at der er nogen der tiltvinger sig adgang til huset og måske kender mere til huset end de selv gør (se afsnittet om huset for et indblik i hvad huset gemmer).

I **tredje akt** fortsætter hændelserne med at eskalere. En vigtig ting i denne akt er advokat Høyers forsvinden. Hans spillelidenskab driver ham til at forlade huset klokken 22.00 og begive sig op mod vejen, hvor en bekendt vil møde ham. Formålet er at give den bekendte 25.000 kr. (eller mere, Høyer har over 40.000 i sin pengeclip), som han skal sætte på 'et stensikkert tip'. Så snart Høyer forlader huset, så send den der spiller Høyer ud af lokalet, og bed ham vente i nærheden. Du kan eventuelt fortælle ham at han på vej op mod vejen pludselig mærker et hårdt slag i nakken og falder om, men du kan også vente til du kalder ham ind igen.

Fjerde akt. De mange hændelser er nok ved at lægge sit pres på personerne i huset. Høyer har været væk i et par timer, stuepigen Marie er død. Spillerne undrer sig sikkert over om der er en sammenhæng mellem hendes død og Høyers forsvinden. Da en afskåret finger pludselig dukker op ude i hallen (eller i munden på en af hundene), frygter de sikkert at Høyer er blevet kidnappet (dette kan naturligvis kun lade sig gøre hvis man sørger for at Høyer ikke vågner før efter fingeren er dukket op). Fingeren tilhører den rigtige Martin L. Ravnbjerg, hvilket Kaiser kan finde ud af ved at tage fingeraftrykket og køre det gennem politiets register (Ravnbjerg har engang ladet sig registrere som ejeren af en pistol). Der går lidt tid mellem at Kaiser sender aftrykket ind, og han modtager svaret. I mellemtiden kan Høyer vende tilbage, og spillerne kan få mulighed for at prøve at tænke sig til hvad det er der foregår. Kaiser skal have oplysningen 'på det rigtige tidspunkt', når du syntes det vil passe godt ind. Hvad spillerne nu ønsker at stille op med den nat de har været igennem og de oplysninger de har fået kendskab til, er op til dem og op til hvordan du som spilleleder vælger at presse dem med Hviske-tiske.

Scenariets afslutning

Når du fornemmer at scenariet nærmer sig sin afslutning, når dem der har angret har angret, når dem der vil skyde har skudt, når dem der vil forsvare sig har forsvaret sig, når det virker som et interessant sted at afrunde det hele, så gør du det. Det lysner svagt i øst, og politiet ankommer. Hvordan de reagerer og hvad de møder når de kommer, afhænger ganske af spillernes valg.

Scenariet er ikke nødvendigvis tænkt som en spøgelseshistorie. Sørg for, at tingene kan have en naturlig forklaring, så længe som muligt. Det kommer meget an på spillerne. En gruppe vil måske komme på den idé, at Ravnbjerg er skizofren, og selv laver rav i den – Så er det måske sådan det hænger sammen? Andre vil klart opfatte det som en "trussel udefra" historie, og derfor gå mere metodisk til værks – Så kan slutningen udvikle sig mere i retning af et paranoidt blodbad, eller en decideret slasher historie, hvor spillere personerne pilles fra en for en. Intrigen kan sagtens finde sit crescendo uden overnaturlig indblanding eller voldelige angreb udefra, hvis spillerne vel og mærke tager deres personers konflikter, skyldkomplekser og problemer til sig.

En flot og episk slutning, kunne være at spillere personerne indser den forbrydelse der er begået og konfronterer deres indre dæmoner. De forlader huset, de tunge døre lukker sig bag dem. Husets oprindelige herre er vendt hjem.

A k t I: V e l k o m m e n
1 4 . 3 0 - 1 6 . 0 0

Første akt går nok med overfladisk snak, og spilpersonernes forsøg på at gøre indtryk på hinanden. Kaiser vil formentlig forsøge at virke effektiv. Huset gennemses og afsikres. Måske afhøres nogle af tjenestefolkene eller Ravnbjerg selv. Hvis andre beboere har noget at skjule for detektivens snagende blik, så er det nu.

Alle mødes og taler sammen ved **frokostbordet**, der er dækket og klar til at de kan spise straks efter at Kaiser har skrevet kontrakten under.

Et vindue i køkkenet knuses. Men det er sikkert bare blæsten.

Sne flyger gennem en åben dør. Har en af spilpersonerne åbnet den, for at stille en anden i dårligt lys? Eller måske har nogle af tjenestefolkene ikke fattet alvoren? Er der kommet nogen ind?

En af hundene er pludseligt udenfor, selvom ingen kan huske at have lukket den ud.

Akt II: Den ydre fjende
16.00-21.00

'Stalkeren' begynder at manifestere sig. Spilpersonerne begynder måske at få en fornemmelse af ikke at kende alle husets hemmeligheder og smutveje.

Et par spor efter bare fødder findes i sneen udenfor huset. Men de forsvinder på et underligt sted – Det kunne teoretisk set godt lade sig gøre at hoppe over her, men...

En rødkælk flyver direkte ind i en rude med et gevaldigt knald – Få centimeter fra Ravnbjergs hoved. Uheld? Fugleselv mord? Skæbnens klamme hånd?

En død mus findes i sneen på gesimsen udfor en af spilpersonernes værelse. Hvordan er den kommet herop? Og hvorfor har den ikke efterladt spor?

Underlige lyde; Knirken, smækken med døre, glas der splintres. Er det et spøgelseshus, eller er der nogen derude?

Der findes et **dokument** der er en **officiel afskedigelse** af hele Ravnbjerg Holdings bestyrelse. Dokumentet er underskrevet af Høyer, med en henvisning til en generel fuldmagt fra Ravnbjerg. Dateringen viser at det er **7 år siden** dokumentet er skrevet.

Nogen har skrevet M+R i et hjerte i isen på ydersiden af Rebekkas rude.

Et TV står tavst og sender sit blålige lys ud i stuen. Der er kun sne på skærmen, flimrende og hypnotisk.

Nogen har skrevet i sneen udenfor huset, eller skrevet med en våd finger på en blank overflade; Der står "**suthim**" eller et eller andet. "S"et er spejlvendt, eller også er det et "Z".

Klokken 19.30 serveres middagen.

Akt III: Fortidens synder
21.00-02.00

Spilpersonerne begynder aktivt at undersøge sammenhængen mellem den ydre fjende, og personerne i huset. Bærer huset eller dets beboere på hemmeligheder der kunne forklare den meningsløse terror? Eller er det en i huset der prøver at drive en anden til vanvid? Terroren bliver mere personlig, mere barsk.

Rebekka opdager at nogen har været inde på hendes værelse. **Skufferne og skabene står åbne**, og hendes smykkeskrin er tømt ud over det hele (Det eneste der mangler er forlovelsesringen!). På sengen, måske tilfældigt, ligger en **rød kjole**. Den har hun ikke haft på de sidste 7-8 år (Plejer den at hænge i skabet?).

En sort ravn forvilder sig ind i hallen og flakser skæbnesvangert omkring. Hvem har lukket den ind? Og måske lukket vinduet efter den? Hvorfor sidder den og hakker i busten af Ravnbjergs fader?

En ishakke findes i et af loftsrummene, siddende hamret fast i det bonede plankegulv. Den kunne teoretisk set godt være faldet ned fra en hylde. Der er masser af klatreudstyr og papirer fra diverse ekspeditioner på reolen (hændelsen kan bruges når som helst man udforsker rummet).

En radio eller et TV står og kratter. Lytter man nærmere efter lyder det som et nød-signal: **"Mayday, mayday"**. Der er hverken batterier eller ledning til apparatet. Og det siger selvfølgelig ikke noget, hvis der er mere end én person til stede.

Advokaten forsvinder. I virkeligheden skal han mødes med en bekendt, for at få ham til at sætte 25.000 på 'et stensikkert tip'.

Den ældre stuepige **Marie findes død** på Kaisers værelse (eller på en andens, alt efter hvad der passer bedst). Der er ingen synlige tegn på en dødsårsag, men Marie er jo også gammel. Hun har tilsyneladende været i gang med at gøre rent. I sin hånd knuger hun et 10 år **gammelt billede af Simon Hedtoft**. Glasset i rammen er knust, og ingen i huset kan huske hvor det plejede at stå. Der er ingen andre fotografier i huset. (Men loftet gemmer mange)

A k t I V : S k æ b n e t i m e n
0 2 . 0 0 - 0 6 . 3 0

Situationen er ved at være lidt anspændt. De mange hændelser og advokaten Høyers forsvinden rejser mange spørgsmål. Der er ikke mange hændelser til denne akt, for det er nu op til husets beboere at samle trådene på en måde de kan leve videre med.

Politiet er måske blevet tilkaldt. De kommer to betjente, og **afspærrer værelset** som Marie døde i. De kører igen når en **lægeambulance** har været og hente liget. Imens de venter udspørger de de tilstedeværende (Dette er ikke noget de lader til at tage særlig seriøst, de forventer ikke at der er sket en forbrydelse).

En afskåret finger ligger i hallen eller en af hundene kommer løbende med den i flaben. Tjekker man **fingeraftrykket**, viser fingeren sig at tilhøre "Ravnbjerg, Martin L.". Den Ravnbjerg der er i huset har alle sine fingre (se desuden s. XX).

En af hundene løber pludseligt ud i sneen, mens man måske er ved at afpatruljere området. Man kan ikke se hunden, og den kommer ikke når man kalder. Den vender tilbage af sig selv lidt senere. Måske er det hundens oprindelige herre der kalder den til sig?

Advokaten vågner op ude ved/i redskabsskuret, og bevæger sig fortumlet ind i huset igen. Hvilken historie han giver de andre er op til spilleren. Vender de tilbage for at undersøge stedet, finder de firmakreditkortet knækket, og en af Høyers lønsedler (med en meget høj løn! 89.000 om måneden.)

Når alle har afsløret hvad de vil, står solen op.

6.30 politiet ankommer.

Hviske - tiske

Her følger en mere udførlig beskrivelse af spillpersonerne, deres mål og drømme, samt en række forslag til hvordan du kan påvirke dem i løbet af scenariet

Millionæren

Millionæren er bange for, at blive afsløret. Han ved ikke selv (udfra sin spillperson), at han er en bedrager, men frygter, at hans psykiske ustabilitet skal blive opdaget. Samtidigt vil han måske forsøge at spille mere senil end han egentlig er, for at få de andre til at undervurdere ham. Millionæren har midler til at få sin vilje; penge. Han er det direkte mål for plageåndens anslag, og er også den der er mest bange for situationen. Hans mål er, at finde ud af hvad der foregår – Men han opdager snart, at dette mål ikke kan opnås uden at han konfronterer sine egne dæmoner. For ham er scenariets højdepunkt formentlig der, hvor han finder ud af hvem han selv er; Simon Hedtoft.

Millionæren har en skrøbelig psyke, og er sandsynligvis på en cocktail af sprut, piller og paranoia. For ham bliver der i korte øjeblikke slået hul i virkeligheden, og han finder sig selv i underlige situationer. I løbet af natten begynder millionærens facade langsomt at krakelere, måske under et skænderi. Måske opnår han en personlig indsigt om hvem han er, måske holder han stædigt fast og skyder skylden på andre.

"Her er skidekoldt"

"Du kigger ned ad dig selv, og opdager dine ben er dækkede af is og sne"

"Du står på bjergsiden igen. Du flår i Simons rygsæk. Han falder ned i sprækken. Du prøver at nå ham. Det er dig selv du ser dernede"

"Det er ikke længere Høyer du skændes med. Det er Martin"

"Du ligger under isen. Du er ved at kvæles. Du vågner skrigende op i din seng, den er kold og klam af sved"

Rebekka

Rebekka er i virkeligheden scenariets "skurk". Det var hende der i et anfald af grådighed startede den løgn der i dag er hele hendes liv; at hendes mand ER Martin Ravnbjerg. I virkeligheden identificerede hun Simon Hedtoft som sin kæreste Ravnbjerg, og skyndte sig at blive gift med ham, så hun kunne få snablen i hans pengetank. Siden har hun løjet både overfor ham, sig selv og hele verden, til hun næsten har glemt hvad sandheden er. Det er denne sandhed, du som spilleleder skal pirke lidt til. Om spilleren vælger at bryde sammen og tilstå hen mod slutningen, alliere sig med en af de andre eller bare nægte alt, er ikke til at forudse.

"Hvad tror du Høyer snakker med Kaiser om lige nu?"

"Kunne du blive forelsket i ham igen?"

"Det var dig, der identificerede ham som Martin. Din underskrift står på papirerne. Den kan du ikke løbe fra."

"Høyer så ham aldrig. Han stolede på hvad du sagde"

"Lige pludselig kommer du til at sige Simon i stedet for Martin".

Kaiser

Kaiser er på bunden, og derfor er der kun en vej; op. Han er den ærlige mand, som livet har behandlet hårdt, men han er samtidig et selvmedlidende skvat og en middelmådig detektiv. Han kunne virkelig godt bruge et gennembrud, og denne nat kan gå hen og blive af afgørende betydning for hans liv. Han har chancen for at tjene penge til at betale sin gæld, måske få sin gamle kæreste tilbage, måske få den forsidehistorie han drømmer om. Men han kan ikke få det hele. Kør på den splittelse, og hjælp ham med opklaringen, hvis spilleren ikke selv brillerer.

"Mon han stadig slår hende? Du kan da godt huske det der sæbeøje hun havde engang"

"Det der kamera. Gad vide om det er tændt?"

"Hvis du hjælper hende, kan det være hun vil have dig tilbage"

"Du kunne jo bruge din fingeraftryksscanner"

"De fortæller dig jo ingenting"

"Den her sag er stor. Du har din forside, hvis du afslører bedrageriet. Men du mister nok også penge. Og Rebekka"

Høyer

Den glatte advokat har sine egne hemmeligheder at beskytte. På overfladen er han ren charme, selv-tillid og dyrt hår, men i virkeligheden begår han underslæb i millionklassen. Han vil formentlig være meget lidt interesseret i, at Ravnbjerg bliver afsløret, for regnskaberne tåler ingen nærmere gennemgang. Hans mål er at opretholde sit bedrageri og sin status, men han har nok heller intet imod at konspirere mod/med de andre.

"Hvad hvis politiet kommer. Bliver det opdaget?"

"Tør du godt lade din mappe stå her?"

"Faktisk så er du oppe på at trække over 100.000 om måneden"

"Du identificerede faktisk Ravnbjerg ud fra Rebekkas vidneudsagn. Du kendte ham ikke rigtig dengang"

"Stoler du stadig på Rebekka?"

Køper

Køper er en simpel mand. Han har ikke de store drømme og ambitioner, lige så lidt som han er modtagelig overfor følelser af skyld, skam, kærlighed og den slags pjat. Han nyder sin position i huset, og er mest interesseret i at beholde den loppetjans det er at være "livvagt" for millionæren. Køper er perfid, ondskabsfuld og plat, og hans drifter er meget basale. Han lider dog af den vrangforestilling, at han ville kunne overtage Høyers tjans med at sidde og flytte penge rundt. Scenariet indebærer ikke nogen umiddelbar forløsning for hans vedkommende, men han er sjov at spille. Lad Køper lægge mærke til ting, men overlad det til ham selv at danne sammenhænge og lad ham ikke blive for snedig – Det er han rigtig dårlig til.

"Skal sådan en bøsserøv komme her og snuse rundt?"

"Tror du hun er til noget?"

"Hvad mener han med det?" (kan bruges mange gange)

"Nu er det jo dig, der er sikkerhedschef"

"Du er jo egentlig ansat som chauffør..."

"Der er noget med ham Høyer"

"Hvad var det for en skygge ude ved hegnet?"

HVAD NATTEN BRINGER

Løsark, handouts og spilpersoner

Intro-scenen - oversigt

Vi er ude på landet, en kold novemberdag. Mørket kryber ind over skovene og markerne. Og en fin dis har lagt sig over søen. Vi ser en kæmpemæssig villa i silhuet mod den mørke himmel. En ramponeret Ford triller ind på gårdspladsen og standser, halvt inde i et vissent rosenbed. DETEKTIVEN stiger ud, iført en slidt vindjakke, skjorte og slips. Vi ser han har en pistol i et hylster siddende bag i bæltet. Han tager et sidste hiv en cigaret og hans furede ansigt oplyses af gløden. Han kigger skeptisk op mod kæmpevillaen, og traver hen mod døren. Sekundet før hans finger rører dørklokken, bliver døren åbnet af en ranglet mand i nålestribet habit. Hans øjne plirrer intelligent bag brilleglassene. Under hans overskæg former der sig et skævt smil.

ADVOKATEN

(rækker hånden frem)

Michael Høyer. Værsgod at komme indenfor. Du kan hænge jakken her.

Detektiven træder ind i den gigantiske hall, og kigger sig lidt omkring. Han beholder jakken på. På trappegangen over detektiven ses en KVINDE i fyrrerne, iklædt bukser og en løsthængende skjorte. Et par velformede bryster anes under det hvide silkestof. Kvinden tager en slurk af en drink. Hendes ansigt er stadig smukt, med fyldige læber, mørke øjne og lange øjenvipper. Der er et svagt glimt af genkendelse i detektivens øjne.

ADVOKATEN

Hr. Kaiser? Denne vej.

Advokaten leder detektiven ind i en stor mørklagt spisestue, mod en åben dør hvorfra der skinner et varmt gyldent lys. Advokaten går først ind, detektiven bliver bremset af en stor grim mand i et dårligt siddende jakkesæt. Det er Køper, Ravnbjergs LIVVAGT. Livvagten kropsvisiterer hårdhændet detektiven med ufine bevægelser. Da han finder pistolen, holder han den op i luften, som for at vise den til nogen. Vi ser MILLIONÆREN rejse sig fra sin bløde lænestol ved kaminen. Han er en tung mand i skjorte og hjemmesutter. Han vifter affærdigende med hånden.

MILLIONÆREN

Lad ham være, Køper. Det er det vi har ansat ham til.

Livvagten skærer en grimasse, der minder svagt om et smil. Advokaten slår ud mod en stol. Detektiven sætter sig.

DETEKTIVEN

De har sådan set ikke ansat mig endnu.

MILLIONÆREN

Det er en ren formalitet.

(til advokaten)
Høyer!

Advokaten springer straks hen mod detektiven og rækker et stykke papir frem mod ham. Detektiven sætter sig langsomt til at læse KONTRAKTEN. Vi ser millionærens ansigt, oplyst af kaminens buldrende ild. Det er ikke til at tyde hans ansigtsudtryk. Munden er en bred fure, og øjnene blanke.

MILLIONÆREN

100.000. For en nats arbejde. Det er da en meget god løn, ikke sandt?

Som Høyer sikkert har fortalt dem, så har vi problemer med en ukendt person, der lusker omkring huset om natten. Der har været noget hærværk, enkelte småtyverier, og en kok der blev skræmt fra vid og sans. Jeg ser gerne, at den chikane hører op nu.

DETEKTIVEN

Hvorfor ringer du ikke til politiet?

ADVOKATEN

Vi har haft politiet ude ved flere lejligheder, men de har ikke fundet grund til at foretage sig noget. Desuden har hr. Ravnbjerg ikke lyst til at blive omtalt i sladderpressen. Derfor tavsheds klausulen i Deres kontrakt.

Detektiven ser ud til at gruble lidt. Advokaten rækker ham en fyldepen og en mappe til at bruge som underlag. Detektiven skriver under på kontrakten. En pludselig lugt af parfume får ham til at kigge op.

KVINDEN

Nå, det er her I sidder og gemmer jer?

Detektiven begynder at rejse sig.

MILLIONÆREN

Rebekka, det er hr. Kaiser, som skal sørge for sikkerheden de næste par dage. Kaiser, det er min kone Rebekka.

Mappen som detektiven havde i skødet falder på gulvet og papirer falder ud. Kvinden ser et kort øjeblik chokeret ud. Advokaten begynder febrilsk at samle papirer op. Livvagten står i baggrunden kigger nysgerrigt fra den ene til den anden, med et perverst lille smil på læben.

MILLIONÆREN

(til livvagten)

Køper! Kan du vise Kaiser hvor han skal sove?

LIVVAGTEN

Sidder piger ned og pisser?

Detektiven følger efter den surmulende livvagt. Han passerer kvinden i døråbningen.

DETEKTIVEN

(lavmælt)

Du er blevet klippet.

KVINDEN

(lavmælt)

Du er blevet gråhåret.

Kvinden tømmer sin drink. Hun tager en af de sidste isterninger i munden og knaser den højlydt.

Intro - Detektiven

(SL)

ADVOKATEN

...

(SL)

ADVOKATEN

...

(SL)

MILLIONÆREN

...

(SL)

DETEKTIVEN

De har sådan set ikke ansat mig endnu.

MILLIONÆREN

...

(SL)

MILLIONÆREN

...

DETEKTIVEN

Hvorfor ringer du ikke til politiet?

ADVOKATEN

...

(SL)

KVINDEN

...

(SL)

MILLIONÆREN

...

(SL)

MILLIONÆREN

...

LIVVAGTEN

...

(SL)

DETEKTIVEN

(lavmælt til kvinden)

Du er blevet klippet.

KVINDEN

...

(SL)

Intro - Advokaten

(SL)

ADVOKATEN
(rækker hånden frem)
Michael Høyer. Værsgodt at komme indenfor. Du kan hænge jakken her.

(SL)

ADVOKATEN
Hr. Kaiser? Denne vej.

(SL)

MILLIONÆREN

...

(SL)

DETEKTIVEN

...

MILLIONÆREN

...

(SL)

MILLIONÆREN

...

DETEKTIVEN

...

ADVOKATEN

Vi har haft politiet ude ved flere lejligheder, men de har ikke fundet grund til at foretage sig noget. Desuden har hr. Ravnbjerg ikke lyst til at blive omtalt i sladderpressen. Derfor tavsheds klausul i Deres kontrakt.

(SL)

KVINDEN

...

(SL)

MILLIONÆREN

...

(SL)

MILLIONÆREN

...

LIVVAGTEN

...

(SL)

DETEKTIVEN

...

KVINDEN

...

(SL)

Intro - Kvinden

(SL)

ADVOKATEN

...

(SL)

ADVOKATEN

...

(SL)

MILLIONÆREN

...

(SL)

DETEKTIVEN

...

MILLIONÆREN

...

(SL)

MILLIONÆREN

...

DETEKTIVEN

...

ADVOKATEN

...

(SL)

KVINDEN

Nå, det er her I sidder og gemmer jer?

(SL)

MILLIONÆREN

...

(SL)

MILLIONÆREN

...

LIVVAGTEN

...

(SL)

DETEKTIVEN

...

KVINDEN

(lavmælt til detektiven)

Du er blevet gråhåret.

(SL)

Intro - Livvagten

(SL)

ADVOKATEN

...

(SL)

ADVOKATEN

...

(SL)

MILLIONÆREN

...

(SL)

DETEKTIVEN

...

MILLIONÆREN

...

(SL)

MILLIONÆREN

...

DETEKTIVEN

...

ADVOKATEN

...

(SL)

KVINDEN

...

(SL)

MILLIONÆREN

...

(SL)

MILLIONÆREN

...

LIVVAGTEN

Sidder piger ned og pisser?

(SL)

DETEKTIVEN

...

KVINDEN

...

(SL)

Intro - Millionæren

(SL)

ADVOKATEN

...

(SL)

ADVOKATEN

...

(SL)

MILLIONÆREN

Lad ham være, Køper. Det er det vi har ansat ham til.

(SL)

DETEKTIVEN

...

MILLIONÆREN

Det er en ren formalitet.

(til advokaten)

Høyer!

(SL)

MILLIONÆREN

22.000. For en nats arbejde. Det er da en meget god løn, ikke sandt?

Som Høyer sikkert har fortalt dem, så har vi problemer med en ukendt person, der lusker omkring huset om natten. Der har været noget hærværk, enkelte småtyverier, og en kok der blev skræmt fra vid og sans. Jeg ser gerne, at den chikane hører op nu.

DETEKTIVEN

...

ADVOKATEN

...

(SL)

KVINDEN

...

(SL)

MILLIONÆREN

Rebekka, det er hr. Kaiser, som skal sørge for sikkerheden de næste par dage. Kaiser, det er min kone Rebekka.

(SL)

MILLIONÆREN

(til livvagten)

Køper! Kan du vise Kaiser hvor han skal sove?

LIVVAGTEN

...

(SL)

DETEKTIVEN

...

KVINDEN

...

(SL)

Intro - Spillederen

Vi er ude på landet, en kold novemberdag. Mørket kryber ind over skovene og markerne. Og en fin dis har lagt sig over søen. Vi ser en kæmpemæssig villa i silhuet mod den mørke himmel. En ramponeret Ford triller ind på gårdspladsen og standser, halvt inde i et vissent rosenbed. DETEKTIVEN stiger ud, iført en slidt vindjakke, skjorte og slips. Vi ser han har en pistol i et hylster siddende bag i bæltet. Han tager et sidste hiv en cigaret og hans furede ansigt oplyses af gløden. Han kigger skeptisk op mod kæmpevillaen, og traver hen mod døren. Et par hunde gør fra et fjernt værelse. Sekundet før detektivens finger rører dørklokken, bliver døren åbnet af en ranglet mand i nålestribet habit. Hans øjne plirrer intelligent bag brilleklassene. Under hans overskæg former der sig et skævt smil.

ADVOKATEN

...

Detektiven træder ind i den gigantiske hall, og kigger sig lidt omkring. Han beholder jakken på. På trappegangen over detektiven ses en KVINDE i fyrrerne, iklædt bukser og en løsthængende skjorte. Et par velformede bryster anes under det hvide silkestof. Kvinden tager en slurk af en drink. Hendes ansigt er stadig smukt, med fyldige læber, mørke øjne og lange øjenvipper. Der er et svagt glimt af genkendelse i detektivens øjne.

ADVOKATEN

...

Advokaten leder detektiven ind i en stor mørklagt spisestue, mod en åben dør hvorfra der skinner et varmt gyldent lys. Advokaten går først ind, detektiven bliver bremset af en stor grim mand i et dårligt siddende jakkesæt. Det er Køper, Ravnbjergs LIVVAGT. Livvagten kropsvisiterer hårdhændet detektiven med ufine bevægelser. Da han finder pistolen, holder han den op i luften, som for at vise den til nogen. Vi ser MILLIONÆREN rejse sig fra sin bløde lænestol ved kaminen. Han er en tung mand i skjorte og hjemmesutter. Han vifter affærdigende med hånden.

MILLIONÆREN

...

Livvagten skærer en grimasse, der minder svagt om et smil. Advokaten slår ud mod en stol. Detektiven sætter sig.

DETEKTIVEN

...

MILLIONÆREN

...

Advokaten springer straks hen mod detektiven og rækker et stykke papir frem mod ham. Detektiven sætter sig langsomt til at læse KONTRAKTEN. Vi ser millionærens ansigt, oplyst af kaminens buldrende ild. Det er ikke til at tyde hans ansigtsudtryk. Munden er en bred fure, og øjnene blanke.

MILLIONÆREN

...

DETEKTIVEN

...

ADVOKATEN

...

Detektiven ser ud til at gruble lidt. Advokaten rækker ham en fyldepen og en mappe til at bruge som underlag. Detektiven skriver under på kontrakten. En pludselig lugt af parfume får ham til at kigge op.

KVINDEN

...

Detektiven begynder at rejse sig.

MILLIONÆREN

...

Mappen som detektiven havde i skødet falder på gulvet og papirer falder ud. Kvinden ser et kort øjeblik chokeret ud. Advokaten begynder febrilsk at samle papirer op. Livvagten står i baggrunden kigger nysgerrigt fra den ene til den anden, med et perverst lille smil på læben.

MILLIONÆREN

...

LIVVAGTEN

...

Detektiven følger efter den surmulende livvagt. Han passerer kvinden i døråbningen.

DETEKTIVEN

...

KVINDEN

...

Kvinden tømmer sin drink. Hun tager en af de sidste isterninger i munden og knaser den højlydt.

Kontrakt vedrørende overvågnings- og vagtopgave

Denne aftale er ved sin underskrivelse indgået mellem Ravnbjerg Holding (på hvis vegne der underskrives af Fuldmægtig Michael Høyer – Advokat med møderet for Landsretten), og Kaisers Bureau (ved indehaver Johannes Kaiser). Ved indgåelsen af denne aftale er det de involverede parter, Ravnbjerg Holding og Kaiser Bureau (herefter benævnt Parterne) bekendt, at *[Nåmen det er jo den indledende sniksnak... Og der er 12 sider af den her kontrakt, så der er nok mere af slagsen. Mon ikke jeg kan skimme den lidt og finde de vigtige punkter, det første her handler jo bare om hvem der skriver under – hvem der skal arbejde og hvem der skal betale...]*

[Her ser ud til at stå noget om hvor lang tid de regner med at den her opgave tager] ..., dermed må opgaven regnes for afsluttet omkring klokken 07.00. Ordensmagten har dog ikke kunnet garantere det præcise tidspunkt fra hvilket de ville indlede deres patruljering på og ved Martin Ravnbjergs ejendom, og tidspunktet 07.00 skal regnes for sandsynligt – ikke definitivt. Ordensmagten kan være her op til to timer før eller efter førnævnte klokkeslæt, og det er Parterne bekendt at uanset om opgaven ved Ordensmagts ankomst afsluttes et antal timer før eller efter, har dette ingen indvirkning på det beløb der skal erlægges af Ravnbjerg Holding ved kontraktopfyldelse. [Så det betyder altså at denne her millionær har fået en eller anden til at give ham politibeskyttelse, og at når de kommer så smutter jeg hjem. Gad vide hvem der har sørget for det, for jeg får sgu ikke den slags beskyttelse bare fordi jeg bliver lidt nervøs.]

[Her står noget om noget med non-disclosure... Nåh, okay. Det jeg oplever her må jeg ikke fortælle til pressen, for så sagsøger de mig i et helt fantastisk omfang. Meget sympatisk. Nåmen det er jo egentlig ikke så mærkeligt, han kan jo ikke lide pressen ham Ravnbjerg. Jaja, fint nok... Hvor har de skrevet hvad de betaler for det her?...]

[Nå, her er der noget om betingelserne for om jeg har klaret jobbet... Bevogte og beskytte Ravnbjergs ejendom og dem der bor og arbejder her, fint nok... Hm... Ja okay, jeg skal være her til ca. klokken 7 i morgen tidlig, den var sådan set feset ind. Hm... Blah, blah... Nåda. Jeg må ikke alarmere politiet. Tilsyneladende noget med diskretion – jeg tror sgu han er nervøs for at en af betjentene skal sladre til pressen hvis de bliver kaldt her ud... Aha, jeg skal ikke erstatte noget hvis der går et eller andet i stykker... Huset her 'står til min disposition' – det må vel betyde at jeg gerne må tænde radioen eller smøre en leverdreng med saltkød til natmad hehe...]

[Okay, her står der noget om penge. Godt nok, 22.000 lige som vi aftalte over telefonen.] Klokken 07.00 overføres de 22.000 kr. automatisk til det af Kaisers Bureau opgivne kontonummer. Under forudsætning af at alle betingelser for opfyldelse af denne kontrakt er overholdt, vil dette beløb ikke blive tilbagekaldt. [Jamen det er jo fint. Hvor skal jeg skrive under?]

Michael Høyer, Advokat (L)
Ravnbjerg Holding

Johannes Kaiser
Kaisers Bureau

V i l l a e n

Ravnbjergs villa er bygget i 1980, superviseret af ham selv. Den anselige grund ligger ud til Limfjorden, knap 15 km. fra Hadsund.

Selve huset er et bastant, arkitekttegnet moderne murstensbyggeri. Ligner mest af alt en borg udefra. Indvendig en Frank Lloyd Wright-agtigt labyrintisk luksusvilla med forskudte planer, trapper og gange. Møblementet er dyrt men smagfuldt, og væggene prydes med ægte malerier og antropologisk gejl fra Ravnbjergs rejser i hans ungdom.

Stueplan:Hall og trappeopgang, adskillige stuer, pejsestue, bibliotek med billiard-bord, spisestue, køkken, pulterkammer. I annekset har Køper sin bolig. På et forsænket plan ud mod parken bagtil finder man indendørs swimming-pool, sauna og fitness-rum.

Kælder:

Adskillige ubrugte rum, samt opmagasinering af alskens møbler og antikviteter Ravnbjerg har købt og siden glemt alt om.

1. sal:

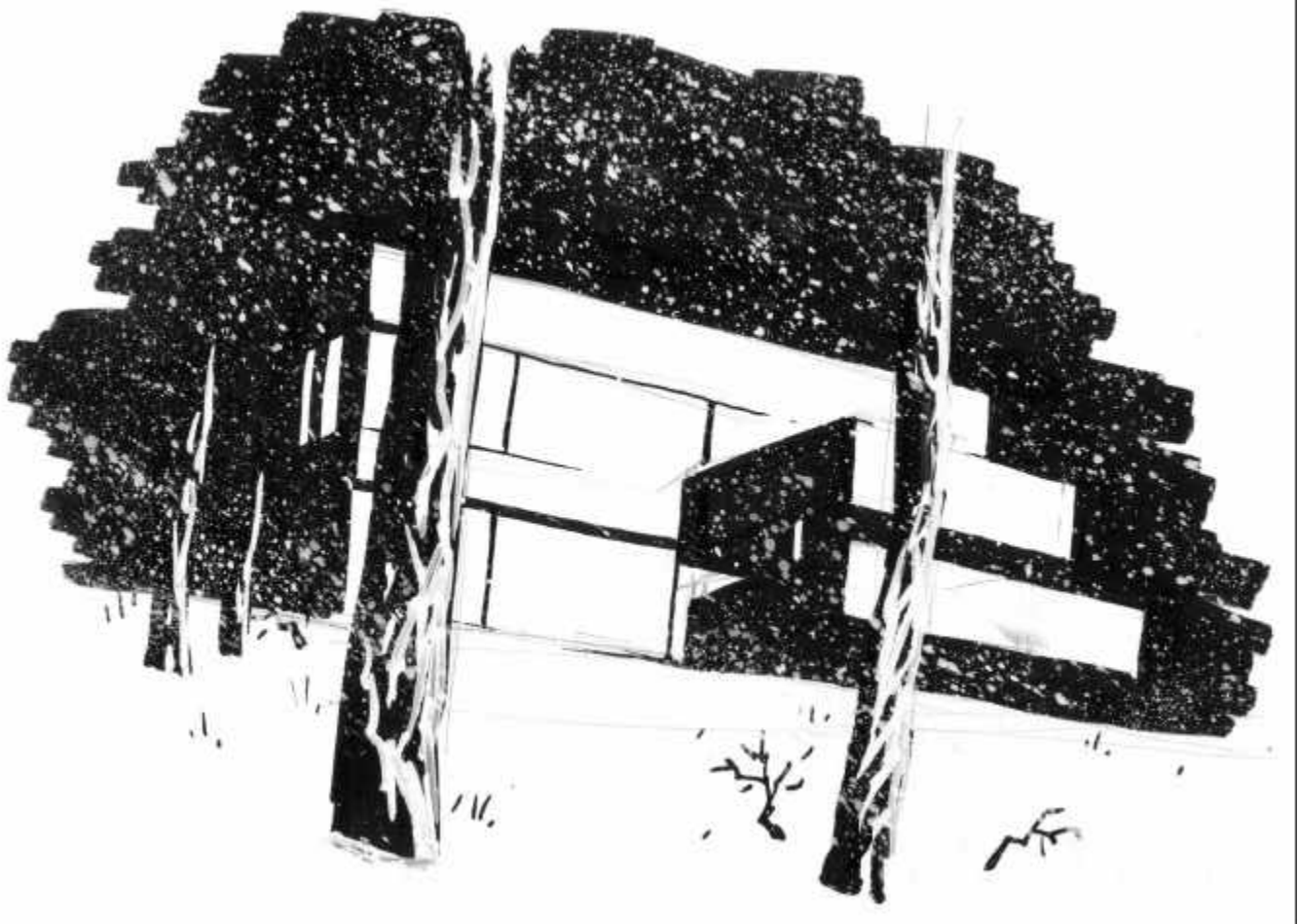
Ravnbjergs soveværelse og kontor, Rebekkas soveværelse, Høyers kontor, fire gæsteværelser samt badeværelser. Desuden galleri/stue på et åbent plan ud mod hallen.

2.sal/loft:

Pulterkamre og udsigtsrum.

Personale:

To stuepiger gør rent og rydder op, en kok står for køkkenet, og en havemand har ansvaret for parken og poolen. Ingen af dem bor fast i huset, men kommer og går efter aftale. Til "vagtpersonalet" hører også tre Dobermann pinchere. De holder til i stueplanet og i parken.

Johannes Kaiser, privatdetektiv

Hendes taske stod på sengen, og hun pakkede kun det tøj som altid fik mig til at udbrøde 'Du ser så smuk ud', når hun havde det på og vi måske skulle i byen...

'Du kan bare smide resten ud, eller hvad du nu vil.' – Sagde hun uden at se på mig, og tog tasken på skulderen.

Jeg fulgte hende til døren, uden et ord. Vi havde været igennem det flere gange, og der var ingen grund til at sige mere, og jeg vidste at jeg ikke kunne forstå det. Hun vidste det.

Det var kommet meget pludseligt, aftenen før, og vi havde siddet oppe og talt sammen hele natten. Hun havde mødt en anden, en med virkelig mange penge at dømme efter den halskæde hun nu havde på, og skulle flytte til en lejlighed som han havde købt til hende i Århus. Hun ville ikke sige hvem han var, eller fortælle mig sin nye adresse. Ikke engang telefonnummeret. Tårer og vredesudbrud natten igennem, og jeg forstod stadig ikke hvorfor hun forlod mig, eller for hvem hun forlod mig. Jeg var lykkelig med Rebekka, vi var lykkelige. Vores nattelange samtaler, hendes kys, vores drømme om fremtiden – intet havde givet mig grund til at tro at hun ikke elskede mig mere. Indtil i aftes hvor hun kom sent hjem, og fortalte at hun ville forlade mig for en anden. En mand jeg aldrig havde set, ville sende en bil for at hente hende, ville sende en bil og gøre en ende på en kærlighed, en forelskelse, jeg aldrig havde troet jeg skulle opleve, før jeg mødte Rebekka. Jeg tror at jeg begyndte at hade ham før solen stod op.

Hun vendte sig kort i døren og så på mig. Jeg har aldrig ønsket noget så desperat og så stærkt, som mit ønske om at hun skulle blive. Så vendte hun sig og gik ud til den blanke Mercedes, åbnede døren og smed tasken ind på bagsædet. Et øjeblik efter ville hun sætte sig ind og lukke bildøren. Jeg var nødt til at sige noget, et eller andet, hvad som helst der kunne få hende til at vende om...

'Jeg elsker dig, Rebekka'.

Bildøren lukkede, og blev ikke åbnet igen.

'Kaisers bureau, privatdetektiv med ret til at antage udliciterede politi-opgaver til og med manddrab. Læg en besked efter tonen, og de vil blive kontaktet indenfor 30 minutter. BIIIIIP...Klik.'

'Tag telefonen, det er Rikke... Tag nu telefonen Johannes, jeg ved du er der! Du har jo aldrig nogen opgaver... Så tag den dog, din lort! Hvorfor kom du ikke til Katrines fødselsdag, kan du overhovedet forstå hvor ked af det hun bliver, du lovede at du ville komme og holde fødselsdag sammen med os. Hans-Henrik er måske ikke hendes far, men han er der for hende og tager hende med i Tivoli Friheden og gør hende glad igen når hendes far, ja det er altså DIG hvis du har glemt det, igen har svigtet. Han kan finde ud af at have et ordentligt job, han ville aldrig stille sig tilfreds med at bo i et hul som det du bor i, han er en rigtig mand, ikke et drømmende skvat som dig! Alle dine planer, men hvad bliver det til! Du kan ikke engang finde ud af at afsætte en eftermiddag til at tage Katrine med t-....'

Jeg skruer helt ned for lyden, imens jeg undrer mig over om den lugt af svovl jeg altid fornemmer hver gang jeg ser hende eller hører hendes stemme blot er noget jeg forestiller mig. Møgkælling, djævelske so! Det var fandeme ikke mig der absolut ville have at vi skulle flytte til Sønderborg hvor jeg ikke kender et øje. Jeg havde et væld af kontakter da vi boede i København, og det var sgu heller ikke mig der insisterede på at vi skulle have et barn. Selvfølgelig truede hun med at flytte til Sønderborg alene, og tage Katrine med, så det var sgu da ikke fordi jeg havde noget valg! Selvfølgelig skred hun da vores økonomi skrantede, fandt en glat lort af en revisor der kunne købe hende en pelsmuffe. Hvordan fanden kan hun tro at jeg gider sidde i stue med den skiderik og se ham købe Katrine med Barbie-plastic-lort...

Jeg var helt nede efter at Rebekka havde forladt mig og skulle bare trøste mig med en eller anden, og så slog hun til – Rikke. Hvis ikke jeg havde været så forvirret havde jeg kunnet bede hende om at skride, før det kom så langt. Sønderborg, for fanden! Hvis ikke det var for Katrine var jeg taget tilbage til København for længe siden. Jeg ringer til hende på fritidshjemmet i morgen, det plejer at være den bedste måde at tale med hende alene på, uden at hendes mor står og lytter ved den anden telefon. Så kan vi tage i skoven på torsdag, hvis hun har lyst, og hvis Rikke og hendes revisor ikke lige skal sige nej – sådan bare for at vise hvem der har magten. 'Vi tænker jo på hvad der er bedst for Katrine'. Garanteret...

'Den er slem i dag hva' Kaiser'

Hvis bare han ville klappe i...ikke noget værre end bartendere der har set for mange film og tror at det er deres job at være kundernes lomme psykolog.

'Stik mig nu bare den whisky Mogens...', han kan ikke forestille sig omfanget af det problem der, oven i alt det andet lort, kastede sig over mig i dag. Det kunne måske have været værre. De

nævnte at mine knæ havde en interessant fremtid, sådan rent medicinsk. Pispispis... Faktisk havde det været bedre om de havde svunget blyrøret, og det var de svin sikkert fuldt bevidste om. Jeg kan ikke gå til politiet... Jeg bliver nødt til at betale... Min licens ryger hvis det kommer frem... Dummebøden stiger hvis jeg ikke betaler på mandag... Mon ikke jeg kan drikke en firdobbelt mere hvis jeg hælder den her ned i stedet for at sidde og glo på den...

'En mere, Mogens, uden kommentarer...'

'En mere. Er du sikker på at du ikke vil t-...., OK jeg forstår en hentydning, Kaiser'

Gu gør han ej... snakker for meget... 20.000, er et stort problem. Eller 20.000 små problemer. Hvordan kunne jeg være så dum at bryde ind i en lejlighed på baggrund af et anonymt tip... Hvis jeg bare havde tjekket stedet ordentligt først, havde jeg set den motorcykel... Jeg fattede ikke hvor jeg var før jeg så kraniet med den bevingede hjelm, et rygmærke på et billede af en bred mand med brede venner – jeg var brudt ind i en HA'ers hjem, og det var en HA'ers undertøjsskuffe jeg netop havde vendt bunden i vejret på.

Det var et set-up, og det vidste jeg jo allerede før de bankede på min dør. De var fire, men de skulle kun bruge tre slag på at fange min opmærksomhed. Uanset hvem der lokkede mig til at bryde ind i lejligheden, så vidste de fire engle at det var mig. Det var sikkert dem selv der havde givet mig det anonyme tip, en nem måde at tjene de 20.000 jeg nu skylder dem – et set-up. Jeg må få fat i de penge før på mandag. Hvis ikke man betaler fordobler de bare beløbet, og lægger sikkert et par kindfede eller en knækket knogle oveni som renter. Det kan godt være at det er min firdobbelte ven Jack der igen har gjort mig sentimental, men hold kæft hvor er jeg glad for de knæ. Knoklede og blege, rammer altid hjørnet på sofabordet når jeg sætter mig i sofaen, værker i vinterkulden, men jeg tror sgu at jeg elsker dem.

'Mowens, jeg må vist hellere ssmutte mens jeg sstadig kan gå. Bare lhæg regningen oven i det jeg sskylder...'

'Kaiser? Skal jeg ikke l-..'

'Hold nu khæft, Mowns. Vi sses.'

"Detektiv afslører svindel i skolebestyrelse". Ja, ja, jeg ved sgu da godt det er kikset sådan at gå at gemme på det gamle udklip. Det er fra en jysk lokalavis, det er fire år siden, og det stod på side 12. Men hold kæft hvor føltes det godt. Som om jeg rent faktisk havde udrettet noget her i livet. Hvis man dog bare kunne få en forside-historie, på en rigtig avis. Bare een gang.

For Helvede, det er tredje gang jeg må ud i snevejret for at rette på vinduesviskeren. Den gamle møgspand her, altså... En dag så kører jeg den sgu i havnen. Hvis det er en god dag bliver jeg siddende i den imens. I det mindste virker varmeblæseren igen. Og så er der kun lortemusik på alle kanaler. "Sølvstænk i dit gyldne hår". Jeg har sgu lyst til at tage et smut forbi lokalradioen og skyde DJ'en. Hvad helvede skal jeg også heroppe nordpå? Pengene, Kaiser, tænk på pengene. 22.000, sagde advokaten. En eller anden millionær der skal have en vagt for en nat. Virker idiotisk, men jeg skal sgu ikke brokke mig. Jeg har fan'me brug for de penge. Selvom der nok skal stikke noget under. Med mit held...

"Vi advarer mod en 'spøgelsesbilist' der kører på motorvej E45 i nordgående retning, i det sydgående spor. Vi beder bilister på strækningen udvise stor forsigtighed. Og det var altså en advarsel mod en..."

Det sker oftere og oftere, synes jeg. En eller anden senil gammel kælling der ikke aner hvor hun er.

"Falck og vejdirektoratet advarer mod glatte veje i Nord- og Vestjylland"

Ja, ja. Jeg har fattet det. Alle tegn tyder på jeg burde blive hjemme. Men jeg har et job at udføre. Om det så skal slå mig ihjel.

Personlige ejendele:

Vindjakke med mange lommer

Dirkesæt.

Mobiltelefon.

Hullede Ecco-sco.

.38 pistol

I bilen (en bulet Ford Escort):

En karton Cecil (grønne naturligvis).

Fingeraftryksscanner med lagring af op til 200 fingeraftryk (NB: Husk at betale regningen for sidste gang du brugte politiets arkiver, inden på onsdag.)

Bamse til Katrine (vundet i en tombola i Esbjerg).

De andre:

Rebekka, gammel flamme

Hold kæft, hun lever endnu. Smuk som altid. Og så begynder du at drømme, Johannes din idiot. Gammel kærlighed ruster ikke. Det er sgu så Lars Lillholt klichéagtigt at det er lige til at græde over. Pis. Hvad skulle nu det til for, er det skæbnen eller hvad? Dumme, gamle, senile... Hun forlod dig jo for det fede læs lort der, for satan. Hvorfor får jeg nu lyst til at redde hende? Er hun et offer? Tag dig nu sammen. Men det er sgu ved at være sidste udkald hvis kærligheden skal have en chance. For helvede...

Ravnbjerg, millionær, gammel rival

Så var det ham alle de år; den anonyme rival som jeg hadede af et godt hjerte. Hvor mange gange har jeg ikke fantaseret om mine fingre om hans hals. Mærkeligt at se ham i virkeligheden. Han ligner ikke det røvhul jeg havde forestillet mig. Hader jeg ham egentlig stadigvæk, eller er det bare en gammel vane? Hvis jeg vil kan jeg måske finde noget kompromitterende imens jeg er her..

Høyer, slesk advokat

Et intelligent skvat. Minder om Rikkens nye mand, med sin charmeklud og sin aftershave-hørm.

Køper, vagtmand

Virker som en perfid skiderik. En rigtig provinsbo med den der selvfede attitude. Det skulle undre mig om han kan finde ud af at binde sine snørebånd.

Jeg havde ikke troet at jeg skulle se sådan her ud når jeg blev fyrrer. Jeg kan huske at jeg i gymnasiet forestillede mig at det hele ville hænge mere når man var fyrrer, men jeg ser faktisk stadig ret godt ud – spejlet lyver vel ikke. Nu er der jo også en måned endnu til jeg bliver fyrrer.

Egentlig havde jeg vel heller ikke dengang troet at jeg skulle gifte mig med en millionær. Jeg husker tydeligt vores første møde, ikke at det var noget med 'kærlighed ved første blik'. Jeg tror at det var det væld af muligheder som hans penge gav, der overvældede mig. Jeg...Vi kunne gøre alt. Så vi rejste når vi havde lyst til det, og han oversåede mig med gaver, og måske har det været et lykkeligt liv indtil nu. Jeg har alt jeg kan ønske mig.

Ikke at det har været et liv fri for smerte. Indtil ulykken elskede han jo at tage på små ekspeditioner, altid sammen med sin ven Simon. Det var sådan en herreting de havde sammen, så jeg måtte blive hjemme og vente til de vendte tilbage, måske først en måned senere. Jeg kan huske at jeg var så bekymret, før vi blev gift, for at han skulle dø på en af sine bjergbestigninger. De tre dage der gik før han endelig dukkede op i sneen ved deres Base Camp ved Mt. Everest, var de længste i mit liv. Jeg fulgte med ham i flyet på vej hjemad. Hans ansigt var så medtaget af frosten, at det eneste man havde kunnet genkende ham på, havde været navnet på rygsækken han havde på. Jeg kunne kende ham med det samme, kunne bekræfte at det var ham trods de svære forfrysninger, men de tre dage i sneen havde taget hårdt på hans sind, og han kunne ikke kende mig eller Høyer, hans advokat. Han kunne næsten ikke finde ud af hvem han selv var.

De to år der gik før han igen var sig selv, før plastik kirurgerne og psykiaterne havde hjulpet ham tilbage til sig selv igen var forfærdelige. Usikkerheden... Heldigvis blev det hurtigt ordnet sådan at Høyer kunne tage sig af forretningerne, så det behøvede jeg ikke at tænke på – jeg kunne koncentrere mig om at få ham rask, og få ham hjem så vi kunne holde vores bryllup. Vores liv er et andet nu, end før ulykken for 8 år siden – snart 9 år siden faktisk. Vi rejser ikke mere, og vi ser kun meget få andre mennesker. Mennesker som ikke taler til pressen. Den måde de snagede på efter ulykken – usmageligt. Så vi holder os væk fra de fleste arrangementer vi inviteres til, vi holder os her i huset, og så er det jo godt at det er så stort, og at vores penge gør os i stand til at leve interessant, selvom vi bliver her.

Ja, ja Rebekka. Det er en fin facade du har fået skabt dig. nydeligt liv.

'Rebekka? Nej, jeg har ikke set hende siden hun rejste... overhovedet.'

...

'Nej, det ville ikke være at overdrive. Jeg var mere end forelsket, jeg elskede hende...'

...

'Jeg ved ikke hvorfor hun forlod mig, eller hvem denne anden var. Han havde vist temmelig mange penge, men jeg ved ikke om det var derfor. Vi talte aldrig om penge, dengang vi var sammen, og vi manglede dem egentlig heller ikke, selvom vi ikke havde for mange. Jeg havde et detektivbureau på Nørrebro, men det var ikke noget jeg blev rig af, selvom jeg heller ikke manglede noget. Men det gik meget bedre med at finde noget at lave i København, end det gør herovre.'

...

'Meget lykkelige. Og det sagde hun også før hun forlod mig. Ikke fordi det gjorde det nemmere for mig at forstå hvorfor hun gjorde det.'

...

'Hun var meget smuk, og det er hun sikkert stadig væk, men det var ikke det vigtigste. Vi kunne have det sjovt sammen, tilbringe en eftermiddag på en af Københavns fortovscafeer med at sidde og gætte på hvad de folk der gik forbi var for nogen mennesker, hvad de lavede. Hun ville måske udpege én i en lang frakke og sige at han sikkert var spion, og jeg ville sige at hun skulle passe på for hans mobiltelefon var nok i virkeligheden et kamera. Sammen kunne vi t-... Øjeblik, min mobil ringer – Kaisers bureau, det er Kaiser... Godt. OK. Om ti minutter. Det er en aftale, hej... – Det var faktisk en der ringede om en opgave, så jeg må hellere løbe. Vi ses Morten.'

...

Udklip fra Kraks blå bog:

'Martin L. Ravnbjerg er god for ca. 250 millioner, en formue som er skabt primært gennem aktiehandel, og som stadig for den største del står i aktier. Skabte sin formue i sin ungdom (primært før han var 28) og var i mange år kendt for hellere at bruge sine penge på ekspeditioner, end på et vildt og luksuriøst liv. Ravnbjerg har skyet offentligheden, og i særdeleshed pressen, siden en bjergbestigningsulykke for 8 år siden. 'Everest-tragedien' kaldtes denne ulykke i medierne, og i mange artikler blev der gået meget tæt på Ravnbjergs person og rejst spørgsmål om hans mulige ansvar i ulykken.

Ravnbjerg var, stærkt forkommen, den eneste overlevende efter ulykken, der kostede de resterende 7 i gruppen livet – deriblandt hans mangeårige ven aktieanalytiker Simon Hedtoft.'

'Rebekka!'

Ja far?

'Har du været inde på mit kontor?'

N-nej, hvorfor...

'Du lyver, Rebekka. Jeg kan se det på dig. Hvad er det du skjuler?'

Det rager ikke dig!

'Hvad har du gjort??'

Hold kæft! Du er her slet ikke! Du er død for længe siden! Du har ikke noget at gøre her, det er MIT liv!

'Jeg er din mand! Du skal ære og adlyde mig!'

Martin? Hvad...?

'Du har bedraget mig i min egen seng! Du har stjålet fra mig!'

Nej, du må ikke slå. Far! Jeg... Jeg ville jo bare. Hvad kunne det skade?! Jeg har ret til mit liv. Du skal ikke blande dig, hører du?!? Ingen skal blande sig.

'Rebekka...'

'Rebekka.'

Der er nogen der kalder. Jeg drømmer? Jeg...

Køper, den idiot. Hvad helvede laver han på mit værelse?? Har jeg sagt noget i søvne? Hvor meget ved han? Gå din vej, Køper. Jeg lader som om jeg sover.

Hvad har du dog gjort!?!'

Hvassirdu? Jeg tager mig bare en lille sjus før maden. Det skal du overhovedet ikke blande dig i. Sig mig hvem betaler din løn? Nåh. Og må man så få lidt fred.

Satans til hushjælp. Kommer hele tiden her og insunierer. Hedder det ikke det? Insul...

Whatever. Det er sgu ikke mig der er problemet her i huset. Og nu er de selvfølgelig alle sammen helt oppe og køre over en eller anden lurer. Som om det ragede mig. Jeg kan lide at vise mig frem. Skulle der ligge en eller anden og glo ude i busken, så ham om det. Herregud, så er det heller ikke værre. Martin er vist ret skræmt. Jeg minder ham hele tiden om, at han skal tage sine piller, men hører han efter? Vorherre bevares. En lurer, ja ja. Jeg er iskold.

Personlige ejendele:

Alt hvad du ønsker dig.

De andre:

Martin Ravnbjerg, millionær

Min mand og jeg har nok ikke meget til fælles længere. Men vi har det nu godt. Jeg har jo mit golf-spil, mine heste. Jeg er stadig smuk. Martin, ja... Han er jo nærmest som et lille barn, man må passe på ham hele tiden, ordne alting, sørge for at hans dage er strukturerede og maden serveret til tiden. Altså ikke sådan demonstrativt, mere sådan i det skjulte. Der er jo ingen grund til han skal føle sig mindreværdig. Han er jo en stor mand. Men havde det ikke været for mig, ja og så Høyer, så er det ikke til at vide hvad der var sket. Han kunne jo være død. Han er så stædig. Jeg har brug for ham.

Michael Høyer, advokat

Høyer skal bare have at vide hvad han skal gøre, så er han en værdifuld allieret. Det er ham der har styr på finanserne. Han tager sig sgu vist også godt betalt. Han er som en lille hund, evigt sniffende omkring mine skørter, adlyder mit mindste vink.

Køper, livvagt

Hvorfor vi ikke fyrede ham, da vi skiftede resten af personalet ud, det fatter jeg ikke. Han laver tilsyneladende aldrig noget. Han lurer på mig. Jeg har fået skiftet låsen til mit værelse for at holde ham ude. Undervurderer jeg ham? Jeg må hellere se tiden an.

Johannes Kaiser, detektiv

Ja, jeg elskede ham engang. Det ved jeg, fordi jeg skrev det i min dagbog. Jeg kan huske lige så lidt om kærlighed, som jeg husker om at være fattig. Det er bare sådan tåget. Det bringer da minder tilbage at have ham i huset. Men han er jo gammel og slidt at se på. Hvad skal jeg med det? Hvorfor kommer han nu her og roder op i alting? Hvem har inviteret ham, er det noget de gør for at plage mig?

Udklip fra Kraks blå bog:

'Martin L. Ravnbjerg er god for ca. 250 millioner, en formue som er skabt primært gennem aktiehandel, og som stadig for den største del står i aktier. Skabte sin formue i sin ungdom (primært før han var 28) og var i mange år kendt for hellere at bruge sine penge på ekspeditioner, end på et vildt og luksuriøst liv. Ravnbjerg har skyet offentligheden, og i særdeleshed pressen, siden en bjergbestigningsulykke for 8 år siden. 'Everest-tragedien' kaldtes denne ulykke i medierne, og i mange artikler blev der gået meget tæt på Ravnbjergs person og rejst spørgsmål om hans mulige ansvar i ulykken. Ravnbjerg var, stærkt forkommen, den eneste overlevende efter ulykken, der kostede de resterende 7 i gruppen livet – deriblandt hans mangeårige ven aktieanalytiker Simon Hedtoft.'

Det er som om stemmen kommer langt væk fra. Den råber noget – et navn måske. Sådan er det længe, imens jeg ikke ser andet end sort. Så pludselig står jeg midt i det igen. Sneen fyger forbi mig, blæsten truer med at vælte mig omkuld, og Simon og jeg står og råber ned i kløften. Jeg kan høre at jeg råber deres navne, men jeg kan ikke høre hvad det er for navne. Måske det ene er Ivarsen eller sådan noget. På en eller anden måde ved jeg at en lavine rev dem med, men alligevel står vi og kalder på dem.

Jeg vil have at vi skal vende om, at vi skal gå ned ad bjerget, men Simon går videre. Jeg kan næsten ikke se ham mens jeg kæmper mig efter ham. Det er som om jeg prøver at løbe unde vandet, og jeg kommer uendelig langsomt frem. Snart kan jeg ikke se ham mere.

Pludselig står jeg overfor ham og vi skændes. Han vil videre, men jeg vil have at han skal give mig nogle nødblus og nogle af de andre nødforsyninger som ligger i hans rygsæk. Min egen rygsæk er væk. Jeg griber fat i tasken. Han prøver at hive den til sig.

Et kort øjeblik er der sort. Nu sidder jeg på knæ. Nu lægger jeg mig ned. Prøver at nå hans hånd. Han kalder på mig, men vinden fører hans stemme bort. Det er som om at hver gang jeg strækker mig nærmere, bliver der blot endnu længere til hans hånd.

Da han mister grebet og forsvinder ned ad bjergsiden, vågner jeg brat op. Jeg sidder ret op i min seng. Jeg kan mærke på min hals at jeg igen har skreget. Jeg må ud og have noget luft. Jeg passerer Rebekkas dør. Jeg kan høre at hun stadig sover. Pludselig kan jeg ikke finde badeværelset. Jeg går ned ad lange kolde korridorer, i et hus jeg ikke kender. Hvad er det her for et sted? Jeg gyser. Føler mig som en tyv. Mine tanker flimrer forbi som i en snestorm, brølende og blændende. Men så rammer min bare fod det tykke tæppe i kaminstuen, og jeg ved atter hvem jeg er. Jeg er herre i mit eget hus. Der er ingen der skal løbe om hjørner med mig.

Det er værst når det sner. Når det sner sker det også at de kommer mens jeg er vågen. De her drømme eller minder eller hvad det nu er. Det er lige som mine mareridt. Jeg kommer til mig selv, måske midt på trappen, og jeg kan se på Rebekka at jeg har råbt, og jeg kan ikke finde ud af noget, og jeg må skynde mig at lægge mig ned og Rebekka pakker dynen ned om mig fordi jeg ryster og fryser og hun finder en af mine piller. Bare ligge lidt.

Når jeg har ligget lidt, lige før pillen giver mig den sløve ro, da er det at jeg ved at der er noget galt. Med mig. Jeg ville ønske at der var nogen der hjalp mig lidt med at finde ud af hvad det er. De tror alle sammen jeg ingenting fatter. Rebekka fylder mig med piller. Høyer snakker mig efter munden. Jeg ved udmærket godt der er noget galt, jeg har bare så svært ved at koncentrere mig. Lad dem endelig tro jeg er magtesløs. Jeg er skarpere end de tror.

...

Hvad var det lige jeg tænkte... Jeg tror jeg er bange... De må ikke vide det. Jeg må holde facaden, koste hvad det vil. Jeg er fuldt beslutningsdygtig, ved mine sansers fulde fem. De tager alting fra mig, hvis de opdager jeg ikke kan huske hvad jeg så i TV for fem minutter siden. I går sad jeg og gloede på den samme side af Wall Street Journal i to timer, i morges kunne jeg ikke huske om jeg var på vej i seng eller ved at stå op. Hvad fanden er det der sker med mig, er jeg ved at blive skør? Så gammel er jeg da heller ikke?

Hvem er det derude? Er det mig der er noget galt med? Hvad fanden foregår der?

Kokken Mauro ligger på sygehuset. De siger han har fået et chok. Ting bliver flyttet. Jeg har underlige blackouts. Har det noget med hinanden at gøre? Høyer siger det ikke er noget, uvorne unger sikkert. Jeg forstår ikke hvad det er der sker. Måske er jeg bange, det ved jeg ikke. Det er mange år siden jeg rigtigt har følt noget. Jeg tilbringer tiden foran kaminen. Kan aldrig rigtigt få var-

men, virker det som. Jeg efterlod noget af mig selv der på bjerget. Hvis ikke det havde været for Rebekka, så...

Hvor lang tid er der gået? Har jeg døset? Jeg forbereder mig til mødet med detektiven. Tager en ren skjorte på, den anden er gennemblødt af sved. Hvem er han mon, denne Kaiser? Nu må vi se at finde ud af hvad fanden det er der foregår. Hvor er min ven nu jeg har brug for ham? Den satans medicin. Tag dig sammen, Ravnbjerg. Du er herre i eget hus. Nu må du vise Simon hvem der bestemmer. Måske jeg skulle hvile mig lidt før detektiven kommer, jeg kan ikke rigtig klare når det sner så meget som det gør i dag – det er som om jeg er ved at bryde i stykker inden i mit hoved.

De andre:

Rebekka, min hustru

Jeg frygter hende på en måde. Som om hun ved mere end mig. Hun styrer mig, det ved jeg. Hun manipulerer. Men det gør kvinder vel altid. Det virker som om jeg aldrig har kendt andre end hende. Er hun min redning, eller min forbandelse?

Høyer, min advokat

Min trofaste lille hjælper. Mit link til verden udenfor. Et knips med fingrene så er han der. Han ordner alle forretningerne. Minder på en måde om mig selv da jeg var ung.

Køper, min livvagt

Han passer på mig. Jeg kan ikke huske at jeg har ønsket at ansætte nogen som livvagt, men han passer på mig. Han er en god dreng. Gør som jeg siger. Jeg kender ham ikke.

Kaiser, privatdetektiv

Han virker sympatisk. Skarp. Ikke som jeg selv. Jeg kan ikke overskue noget, alting flimrer. Jeg er ligeglad med hvad ham og Rebekka har af fortid sammen. Jeg vil bare have løst denne her knude. Jeg håber han kan hjælpe. Jeg føler mig som en fange i mit eget hjem.

Personlige ejendele:

Æske med nervepiller

Pung med billede af Rebekka, ID og 9.000 i kontanter.

Nøgler (Hoveddøren, vinkælderen, pengeskabet)

Derudover; Alt hvad du kunne ønske dig. Du er jo millionær.

'Jo, Høyer klarer sig vist ganske godt. Jeg tror faktisk stadig det primært er ham der tager de forretningsmæssige beslutninger for Ravnbjerg. Han gjorde det i hvert fald i de første par år efter tragedien, hvor Ravnbjerg var på hospitalet og i behandling.'

...

'Ja det kan man vist godt sige at han gør. Jeg har aldrig oplevet at han manglede penge, men jeg tror også at han arbejder temmelig meget. Men jeg må da sige at jeg var imponeret over hvor roligt han tog det i fredags.'

...

'Ja, jeg tror det var omkring 70.000. Det var med et skuldertræk at han forlod bordet.'

...

'Jeg skal snakke med ham om det, men jeg tror ikke der er noget galt for at du tager med på fredag. Det er samme sted vi spiller, men jeg tror han har en ny restaurant i tankerne, så jeg ringer til dig når jeg ved noget.'

...

Udklip fra Kraks blå bog:

'Martin L. Ravnbjerg er god for ca. 250 millioner, en formue som er skabt primært gennem aktiehandel, og som stadig for den største del står i aktier. Skabte sin formue i sin ungdom (primært før han var 28) og var i mange år kendt for hellere at bruge sine penge på ekspeditioner, end på et vildt og luksuriøst liv. Ravnbjerg har skyet offentligheden, og i særdeleshed pressen, siden en bjergbestigningsulykke for 8 år siden. 'Everest-tragedien' kaldtes denne ulykke i medierne, og i mange artikler blev der gået meget tæt på Ravnbjergs person og rejst spørgsmål om hans mulige ansvar i ulykken. Ravnbjerg var, stærkt forkommen, den eneste overlevende efter ulykken, der kostede de resterende 7 i gruppen livet – deriblandt hans mangeårige ven aktieanalytiker Simon Hedtoft.'

'Og lønningerne? Dem er der tjek på?'

'Overenskomsterne gik fint så vidt Erlandsen fortæller mig. Der skulle ikke være nogen problemer der. Bestyrelsen er tilfreds, det har været et godt år, so far. BSO Holding har det svært for tiden, det er det med de nye byggetilladelser der ikke er gået igennem endnu.'

'Ja, jeg kan jo se her at kursen på vores aktier er faldet 1,3 %. Er det derfor tror du, eller er markedet faldende?'

'Vores mand i Mærsk melder om lignende tilstande hos dem, det er åbenbart svært for tiden.'

'Er det stadig Stefan der er i Mærsk?'

'Steven. Steven Bouchert.'

'Ja, det er rigtigt, ja. Ham må du hilse. Men hvordan med...'

'Jeg har en mand i ministeriet som taler vores sag. Så nu er det bare at vente. Skal jeg speede processen en anelse op? Det kommer nok til at koste 60-70.000. Og vi skal ikke regne med at få en kvittering...'

'Det er godt Høyer, du ved nok bedst.'

Det er næsten for let. Som at stjæle slik fra et barn. Halvdelen af tiden aner han ikke hvor han selv er, men han holder masken. Jeg må passe på ikke at undervurdere ham. Aktier ved han en del om, der er det sgu svært at snyde ham. Hvis man nu kunne få ham erklæret dement, så... Nej, så ville Rebekka bare arve hele skidtet. Og hun er ikke lige så nem at løbe om hjørner med, selvom hun som regel er kvidrende småfuld. Jeg må indrømme, at jeg glæder mig lidt til at se hendes ansigt, når et "spøgelse fra fortiden" dukker op her i dag. Måske kan man bruge det mod hende, på en eller anden måde. Det er vel om ikke andet rart at have en klemme på denne Kaiser, så han ikke bliver alt for nævenyttig. Ellers taler hans økonomiske situation for, at han ikke er umulig at tale med. Jeg har da lidt stukket til side, til den slags lejligheder. Alle er til salg, det er bare et spørgsmål om prisen.

Jeg kigger mig en sidste gang omkring på værelset før jeg lukker døren bag mig. Uden at låse den. Der er jo ingen grund til at rejse mistanke. Jeg er jo kun en gæst i dette hus, selv om jeg har mit eget kontor. En ydmyg gæst. Lad endelig Ravnbjerg tro han er chefen. I virkeligheden er det nok mest Rebekka jeg er ansat af. Efter ulykken altså. Der skete altså noget med Ravnbjerg på den tur. Ja, nu var vi jo aldrig de bedste venner førhen, så jeg skal ikke kunne sige det. Men noget skete. Rebekka og jeg ordnede det praktiske. Det følelsesmæssige må de selv lige og rode med.

Man må gøre sig fri af fortiden. Det nytter ikke at hænge fast i dyndet. Ja, jeg har da heller ikke haft det for let. Mobning... Jamen det lyder jo så banalt i dag, ikke? Det må man jo bare se at komme over. Jeg bærer skam ikke nag. Skulle jeg møde nogle af dem fra klassen i dag, ville jeg bare hilse pænt på dem, måske give dem mit visitkort, smile overbærende når de fortalte mig de arbejdede i Føtex. Man skal ikke gå i for små sko.

Der går jo heller ikke skår af mig, fordi jeg leger undersåt for isdronningen og keglekongen. Jeg får skam mit ud af "samarbejdet". Så, jeg skal finde en detektiv? Javel. Hvis Ravnbjerg synes han vil have lidt selskab, så ham om det. Han kommer jo sandt at sige heller ikke meget ud. Men er der mon en skjult dagsorden? Det kan da umuligt være nødvendigt at hyre hjælp udefra fordi nogle unger har været inde og rode i biblioteket, herregud. Måske er der slet ikke nogen skarnsunger? Måske er det noget Ravnbjerg finder på? Han opfører sig mere og mere mærkeligt.

'Kaisers Bureau.' Jo, det skal nok vise sig at være et fint valg. Hans forretning går vist ikke for godt. Hvem finder også på at slå sig ned i Sønderborg... RKI viste også mere end tre indberetninger som dårlig betaler – joh, jeg tror han er helt perfekt. Han skal jo bare passe på huset sammen med Køper; helst ikke mere. Jeg tror ikke Ravnbjerg ville sætte pris på en der er alt for kvik til at snuse rundt. Man ved aldrig hvad sådan en kan finde ud af.

Så! Han er her om tyve minutter... Nu skal jeg altså holde op med at spekulere mere over hvad han kan finde... Han finder ingenting, det er jo derfor jeg valgte ham. Alle vil være glædest hvis han bare bevogter huset det døgn tid og tager hjem igen. Og sådan bliver det. Selvfølgelig mest for Ravnbjergs skyld (jeg nægter at frygte en taber som denne Kaiser). Alt er sikret. Nu mangler han bare lige at skrive under..

Personlige ejendele:

Stålgrå Audi 4000 med servostyring og GPS.

Skræddersyet habit fra Gap

Silkeskjorte og designerslips.

Guld-Casio

Guldkort, platinkort og American Express firmakortet til 'repræsentationskontoen'

Astma-spray

Pengeclip med 45000 e.

Mobiltelefon

Attachemappe indeholdende mini-PC med trådløs netopkobling, medieafspiller mm. samt diverse papirer.

De andre:

Martin Ravnbjerg, millionæren

"Ja, hr Ravnbjerg. Straks. Naturligvis. Det ordner jeg". Min arbejdsgiver. Mit lille guldæg. Hmm. Æg har det med at gå i stykker. Jeg må have en back-up plan. Rebekka?

Rebekka, Ravnbjergs kone

En lækker sild, synes hun vist selv, men i takt med at hun er begyndt at drikke mere, er hendes skuldre begyndt at hænge, og hendes charme falmet. Jeg stryger hende med hårene, som jeg gør det med de fleste. Ja ja, kald mig bare overfladisk, men det får altså tingene til at glide noget lettere. Hvorfor ikke være large?

Køper, livvagt

Han er et primitivt fjols. Tror åbenbart vi har et eller andet til fælles, men jeg kunne aldrig være ven med en som ham. Han minder mig om de fyre der trynede mig i skolen.

Johannes Kaiser, detektiv

Tænk at Rebekka kunne have haft noget sammen med den udrangerede amatør. Utroligt. Men den er go' nok, jeg fandt et gammelt kærestebrev i en kasse på loftet. Det ligger trygt her i min lomme. Kærestebreve på detektivbureauets brevpapir, det er da næsten for kikset.

Kom her, Sammy for helvede, *kadusåkommher!* Årh la da vær' og piv, så kan du sgu da bare komme når jeg si'r det. Skal du have en til? Nåh, det tænkte jeg nok. Bide, det kan de sgu da finde ud af, men komme når man kalder... Og så holder du dig fra mine sko fremover, du, ellers så vanker der en omgang med bæltet! Møghund. Ja, det nytter ikk' å stå der og lave øjne. Nu kommer du ikk' med ned til pølsevognen. Så ka' du få lov og blive her og få dyrt hundeeæde lissom de andre, du. Jeg ska' sat'-me ned til Harry og ha en pølse.

Det her er fandeme en god kikkert. Jeg kan se nummerpladerne på bilerne der kører forbi oppe på vejen, og der er sgu et stykke vej. Fedt nok. Hva' fa'en! Det var sgu en perker der kørte den der Mercer... Jeg syntes sgu nok at der lugtede lidt af hvidløg. Han er sikkert på vej ind til Hadsund for at sælge narko - hvordan fanden sku' han ellers ha' råd til sådan en bil. Det er fandeme typisk at sådan en fritureonkel kommer padlende herop i en frugtkasse for at søge 'asul', og lisså snart han har fået lov at blive, så begynder han at sælge narko. Måske jeg lige skulle gå en runde for at sikre mig at han ikke lige har smidt en vognladning af sine sigøjner venner af - de ska' kraftedeme ikk' komme her og rapse. Forpulede, langfingrede...

Jeg behøves vist ikk' gå ud, jeg ka' jo se helt op til vejen gennem de her kæmpe ruder. Fedt job, mand. Bo i en gigantisk rigmandsvilla, uden at skulle andet end at holde lidt øje med at der ikke kommer nogen og generer Hr. Ravnbjerg eller lægger an på hans kone (hun var vist nede og nøgenbade i går, for hendes badedragt ligger lige her på kanten og den er ikke våd. Sniff... Den lugter heller ikke som om hun har haft den på...).

De andre fra klassen ville sgu blive godt misunderlige over mit job, for de narrøve kan fa'me ikke have klaret sig særlig godt efter at have spildt deres tid på at gøre HTX færdig. Når man har tjek på tingene, og har det der kræves af en rigtig mand, hvorfor fanden så bruge tre år på så noget pis. Det var sgu godt jeg ikke kom ind på politiskolen sammen med de spader, Bjarne og Kemo. Og Lizzie. Satans lebbe. Fandeme om jeg gad gå rundt og dele parkeringsbøder ud. Som livvagter er jeg manden med overblikket, ansvaret for sikkerheden. Jeg er respekteret, og ikke bare en skide panser. Og der er sgu ingen der har så meget styr på det her hus som jeg har. Ravnbjerg og konen går bare rundt hver for sig (hun trænger garanteret til en god stang pik - de har ikke haft samme soveværelse siden ulykken) og jeg har masser af tid til at se mine film - eller tjekke hvad kameraerne viser på skærmen inde i overvågningsrummet. Jeg fatter ikke hvorfor Ravnbjerg aldrig er derinde, for han må have bedt om at der skulle laves sådan et rum med tv-skærme og kameraer i alle rummene (hvilket minder mig om at jeg ikke har fået set båndet fra Rebekkas soveværelse igennem i to dage - det kan være at det var en af de gode der blev optaget i går...). Nåmen hvis han har glemt alt om det, så skal jeg nok lade være med at minde ham om det rum. Det gør sgu arbejdet lidt lettere når jeg kan holde øje med alt derindefra.

"Mmmmm - Aaaahh - Oh yeah, baby - Fuck me - Ohhrrr - Fuck me, c'mon, fuck me."

Det er sgu godt at jeg har fået mig et ordentligt bredformat fjernsyn, det gamle ku' sgu ikke vise en ordentlig lyserød - men på det her står fissen sgu knivskarpt. En knivfisse, he he.

Hvor blev min øl af... Nå, der var den. ... Jeg tror jeg ringer til Birgitte. Må hellere skrue ned først... Telefonen, telefonen, der var d- auv for satan, der var jeg sgu lige ved at falde i mine bukser. Må hellere tage dem helt af... Hvad var nu nummeret til hende...

"Det er Birgitte.... Hallo?"

Nå, der blev han færdig. Skide neger...

"Hallo - Gorm? Er det dig? Jeg kan godt høre at det er dig der ringer din perverse stodder, hvis d-"

"Shlap nu af tøs, du ka jo godt lide det... Du er shu da helt vild efter noget ordentlig pikh.

"Luk røven dit svin, du kan lige vove at ringe igen"

"Dit shkvat af en mand kan fahh'me ik' knep' daj som du vil ha' det, vel? Du v-"

Klik

"Birgitte...?"

"Årh la' nu vær med det piss... Du har sgu da ik' lagt på..."

'Ingerlise, ja gu' ka' jeg da huske den lille tudeunge.'

'Hold kæft hvor vi drillede hende...'

'Du var sgu den værste, Gorm.'

'Nix din svans, jeg var den bedste'

[Latter]

'Der var sgu ingen der kunne få hende til at vræle så højt som jeg ku'.'

'Den med edderkoppen var fa'me den bedste du lavede'.

'Ja, det syn står stadig helt klart for mine øjne, selvom det var tilbage i ottende klasse.'

'Hold kæft hvor hun kastede op'.

'Hun stødbrækkede sig... midt på gangen! Det var fa'me svært at lade være med at losse hende i hendes brede røv mens hun lå der på alle fire og kastede edderkoppe-sandwichen op'

'Det var da mindst fire edderkopper du havde listet ind i den sandwich...'

'Mindst. - Hvorfor fa'en står vi egentlig og snakker om den brilleabe? Skål, bøsser!'

Gad vide hvor hun egentlig blev af, Ingerlise? Sidst jeg hørte noget var hun flyttet til Ålborg for at læse et ell' andet åndssvagt. Litteratur, eller sårn noget. Trist. Jeg fik aldrig fortalt hende at jeg... At... Nå ja. Op i røven med det, du.

Hold kæft hvor det pisse sner udenfor. Det sku' sgu ikk' undre mig hvis han ikke kommer alligevel. Hva' fa'en ska' vi oss' med en privat-detektiv, hvordan ska' jeg passe mit job hvis sådan en som ham skal snuse rundt. Jeg ved sgu mere om det her hus end nogen andre, og nu ska' jeg ha' en eller anden halvfed eks-politimid hængende i hælene mens jeg prøver at passe mit arbejde. Jeg fatter ikk' hvorfor Ravnbjerg ikke bare ringede til et vagtværn eller sånoget, det er sgudda ikk' fordi han ikke har sin røv så fuld af penge at han ikke har råd. Han ku' sgu ha' fået hele huset omringet med hundevagter hvis han ville... Nåmen hvis han beder om en detektiv, så har hans skødehund Høyer jo bare at sørge for at det er sådan det bli'r. Jeg håber kraftstjemele at ham pikketiven forstår at gøre hvad han får besked på. Jeg har ikke brug for hans hjælp, men hvis han skal være min assistent skal han fa'me springe når jeg siger spring. Det er sgu osse på tide at jeg får nogen under mig, men hvorfor ku' de ikk' lige ha' spurgt mig først? Nu er de vel ikk' ved at skifte mig ud, hva? Det skal de sgu ikke komme godt fra. Jeg ved et og andet om det her hus...

Personlige ejendele:

Koksgrå habit (stumper lidt på ærmerne men hva' fa'en)

Ekstensiv videosamling

Nøglebundet til hele huset

Knippel

Springkniv (i støvlen)

Pistol (ligger som regel i en skuffe)

De andre:

Ravnbjerg, millionær

Han er sgudda ik' for kvik. Hvis jeg havde alle de penge, så var det bare goodbye Dänemark, det si'r jeg dig. Jeg sku' sgu bare sidde under en palme hele resten af livet, du. Barbados. Eller måske Bali. Gad vide hvor mange penge han egentlig har? Han brændte sgu da vist en del af dem af i sine unge dage, dengang jeg lige var blevet ansat. Han var i hvert fald aldrig hjemme, fes rundt og klavrede i bjerge og hva fa'en. Men det gik jo oss' galt. Det er sgu da 8-9 år siden, du! Hold kæft det går hurtigt hva? Ja, jeg ska' sgu ikk' klage. Hvis han ka' li' og lege chef så op i røven. Lad ham bare sparke mig som en hund – jeg ved ved hvor benene ligger begravet! He he, den var sgu da meget go'...

Rebekka, Ravnbjergs kone

Hold kæft hvor hun svinger med de jader, der. Lige op i ansigtet på en, men vil hun noget når det kommer til stykket? Nææj, du. Så er hun ih så kold og så ærbar og hva faen. Jeg ved ikk' hva helvede hun går og holder igen for. Jeg sku' sat'me nok da... Sådan en bette luder.

Høyer, advokat

Han ska' sgudda ikk' tro han er noget bare fordi han har gået på "unitetet", den bette lort. Han er bare ude på at score kassen. Hvor svært er det at flytte lidt kroner rundt og så lige score lidt på nogen aktier. Det ku jeg sgu da sagtens. Det ku' være man ku' lære et par tricks, og så ku' jeg jo lige klare biksen hvis han bliver træt af det og forsvinder med nogen af de kroner han sikkert har stukket til side. Så ku' jeg hive ham mæ ned i træningsrummet, så vi ku' se at få puttet no'en muller på den lille pindemand. Det ville han nok ku' li'. Nåmen bortset fra det der bøssevand han stinker af, er han sgu okay - han ka' sgudda i hvert fald drik' som en rigtig mand.

Kaiser, snushane

Han er garantrisse ude på at score Rebekka. Det lyser ud af ham. Sådan en lille bøsserøv. Han lyder sgu godt nok oss' som en Kjøwenhawner. Han skal bare ikk' komme her og spille smart, den skidespræller.